СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2005 РОКУ ■ № 232 (3732)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

НАДЗВИЧАЙНИЙ СТАН СХВАЛИЛИ, АЛЕ З ПЕВНИМИ ОБМЕЖЕННЯМИ

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Додаткове засідання Верховної Ради
6 грудня

На додаткове засідання парламентарії зібралися справді у незвичайній ситуації. Як зауважив головуючий на засіданні Перший заступник Голови ВР Адам Мартинюк, практично вперше в історії українського парламентаризму доводиться вирішувати питання про надання згоди на запровадження главою держави надзвичайного стану. Тобто, приймати законопроект про затвердження Указу Президента України «Про введення надзвичайного стану в населених пунктах Автономної республіки Крим».

З'ясувалося, найвища гілка виконавчої влади, на думку більшості парламентаріїв, припустилася під час підготовки указу Президента, м'яко кажучи, низки правових недоречностей. Зокрема, в ньому не зазначено, як того вимагає Конституція України, конкретний термін запровадження цього виняткового стану в державі. Тому керівництво Верховної Ради мусило звертатися до глави держави за відповідним поясненням. З пояснювальної записки, що надійшла із секретаріату Президента, стало відомо: надзвичайний стан зумовлений виникненням особливо тяжкої ситуації, пов'язаної із захворюванням птиці на високопатогенний грип. Надзвичайний стан запропоновано ввести на території лише шести населених пунктів АРК, а точніше, у селищі Совєтське, селі Некрасівка Совєтського району, селах Омелянівка та Ізобільне Нижньогірського району, та селах Завєт-Ленінське і Пушкіно Джанкойського району.

(Закінчення на 6-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Розбір польотів над спустошеним гніздом курки

Крим переймається проблемами пташиного грипу організовано. Поки МНСівці утилізують заражену птицю, локалізують небезпечний вірус та вживають необхідних заходів карантину у трьох районах Присивашшя, влада намагається відповісти на запитання: хто винен?

На думку Віктора Ющенка, ветеринарна служба держави, попри численні попередження, виявилася неготовою до спалаху пташиного грипу і припустилася серйозних професійних прорахунків.

(Закінчення на 5-й стор.).

Міждержавні відносини можна будувати лише на основі взаємоповаги

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Москва, Володимир Литвин та ректор Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова Віктор Садовничий

Діапазон масштабності та різноманіття україно-російських відносин є геополітичними за самою суттю, бо позначають життєві інтереси та устремління двох найбільших держав Східної Європи. На цьому акцентував увагу Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, виступаючи під час офіційного візиту до Російської Федерації в Московському державному університеті ім. М. Ломоносова **(друкується в газеті на 2—3-й стор.)**. Глава українського парламенту також підкреслив, що ці відносини докорінно впливають не тільки на загальноєвропейську ситуацію, а й на формування нової сталої багатополярної геополітичної моделі сучасної світової спільноти.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОРОТКО

■ *На Прикарпатті відкрили пам'ятник першому українському перекладачу байок Езопа Юрію Мушаку.*

■ *Прем'єр-міністр Юрій Єхануров виступає за запровадження податків на нерухомість.*

■ *Для планового ремонту зупинено третій блок Рівненської АЕС.*

■ *Українські миротворці передали іракській армії свою військову техніку та озброєння.*

■ *На Київщині працівники ДАІ затримали 14 нелегалів з Китаю.*

■ *На Закарпатті розпочався фестиваль дитячого кіно, телебачення і радіо «Кришталеві джерела—2005».*

■ НОВИНИ

Орден за валюту

За затримку на кордоні контрабанди валюти орденом «За мужність» III ступеня нагороджені співробітник Луганської митниці Микола Бусел і військовослужбовець прикордонного загону Ігор Сериков. Ця контрабанда — 3 мільйони 50 тисяч доларів — найбільша за всі роки незалежності України. Гроші були виявлені під час огляду легкового автомобіля «Пежо». Для вручення ордена до Луганська прибув голова Державної митної служби Олександр Єгоров, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА.**

Новонароджених знайшли у... вбиральні

Двох новонароджених дівчаток знайшла у вбиральні на вокзалі Тернополя жінка, котра торгує на привокзальному майдані. Вони були у старій господарській сумці, на дно якої горемати підстелила куртку із штучного хутра. Лікарі обласної дитячої лікарні, куди помістили дівчаток, кажуть, що вони відносно здорові, тільки зазнали переохолодження. Дітки дуже славні, важать по 2,6 кілограма. Охрестять їх у лікарняній капличці. Медики мають намір наректи їх Марійкою та Христинкою. Поки вони опікуються малятами, правоохоронці шукають мати-зозулю, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

На Закарпатті — черевний тиф

П'ятьох мешканців Закарпаття госпіталізували з діагнозом черевний тиф. Усі хворі — мешканці села Сімер Перечинського району Закарпатської області. Зараз вони перебувають в інфекційному відділенні обласної лікарні, **повідомила прес-служба Міністерства з надзвичайних ситуацій.** За попередніми даними, причина захворювання — вживання забрудненої колодязної води.

Кондоліза Райс почне зі студентів

Сьогодні до Києва прибуває Державний секретар США Кондоліза Райс. Свій візит пані Райс розпочне з виступу перед студентами Київського національного державного університету імені Т. Г. Шевченка. Також Держсекретар планує зустрітися з Президентом Віктором Ющенком.

Візит відбувається на тлі так званого в'язничного скандалу. Американська газета «Вашингтон пост» оприлюднила дані, що нібито на території східноєвропейських країн, найімовірніше, Польщі та Румунії, розташовані секретні в'язниці ЦРУ. Там, за інформацією газети, утримують підозрюваних у тероризмі. Представники Білого дому, а разом з ними і Кондоліза Райс, не підтвердили і не спростували цієї інформації.

З Днем місцевого самоврядування

Вітання Голови Верховної Ради України Володимира Литвина

Шановні співвітчизники!

Щиро вітаю вас з Днем місцевого самоврядування!

Добробут людей і сильна держава неможливі без ефективної публічної влади у центрі й на місцях, а особливо — залучення громадян до процесу прийняття рішень, професійності та відповідальності самої влади.

Сьогодні Україна стоїть на порозі нового етапу суспільно-політичного та соціально-економічного розвитку, який вимагає нової якості політичної системи, нової моделі державного управління, повноцінного наповнення місцевого самоврядування реальним змістом.

Нам з вами необхідно разом налагодити системний процес взаємодії громадян, органів державної влади та місцевого самоврядування, який забезпечував би можливість кожному реально впливати на ухвалення публічних рішень, що стосуються питань життєдіяльності усієї громади.

Відкритість і доступність у процесі прийняття рішень у сфері публічної політики — фундаментальна основа вільного й демократичного суспільства. Сталий розвиток суспільства та ефективне управління державою потребують партнерства влади та громадських організацій, постійної підзвітності та відповідальності перед громадянами, своєчасності та гнучкості політичних і управлінських рішень, що враховують місцеву специфіку.

Верховна Рада України постійно працює над правовим забезпеченням місцевого самоврядування, зміцненням його матеріальної та фінансової бази. Значна увага, що приділяється вирішенню цих проблем, є підтвердженням того, що державна регіональна політика виступає одним із найважливіших механізмів забезпечення сталого економічного зростання, соціальної справедливості та суспільної злагоди.

Тож нехай цей урочистий день додасть усім вам сил і наснаги на добрі справи, впевненості у майбутньому нашої держави, порозуміння і єдності задля добра і благополуччя Українського народу.

Вітання міського голови Києва Олександра Омельченка

Шановні колеги! Дорогі друзі!

Від щирого серця вітаю вас із Днем місцевого самоврядування!

Для українців самостійне порядкування у своєму домі, селі чи місті є природною потребою. Це — споконвічний слов'янський і давньоруський звичай, започаткований з часів Київської Русі.

(Закінчення на 8-й стор.).

■ ВІЗИТИ

Міждержавні відносини можна будувати лише на основі взаємоповаги

(Початок на 1-й стор.).

До виступів у найпрестижніших університетах світу професорові історії, академікові Національної академії наук України Володимирові Литвину не звикати. Цього разу глава українського парламенту розцінив запрошення виступити перед ученою радою МДУ як вияв глибокого інтересу і поваги до України, її багатовікової історії і культури й водночас як відповідальність. У своїй промові В. Литвин був відвертим і по-філософськи глибоким. Проаналізувавши багатовікову історію і взаємозалежність доль двох народів, Голова Верховної Ради визнав наявність неоднозначності та суперечливості деяких моментів міждержавних відносин. «Розмірковуючи про дружбу, партнерство, братерство, проголошуючи ці гасла за кожної нагоди, важливо все-таки робити конкретні кроки для наповнення їх реальним змістом, — сказав Володимир Литвин. — На практиці, на жаль, відбувається дуже болюча зміна моделей відносин, що призводить до відштовхування, а почасти і взаємного відчуження сторін». Але в цьому зв'язку, переконаний В. Литвин, неприпустимо підмінювати державну політику антиросійською чи антиукраїнською риторикою. Міждержавні відносини, підкреслив Голова Верховної Ради, можна будувати лише на основі справжньої взаємної поваги, рівноправності, відчуття причетності до загальної історії, розуміючи і приймаючи всі її складнощі. «Історією, долею, життям визначено необхідність наших спільних, погоджених і скоординованих дій», — заявив Володимир Литвин і закликав до перегляду старого ідеологічного багажу, взаємної відмови від сьогочасних політичних вигод. Альтернативою цього, на думку глави українського парламенту, може і мусить стати пошук нових загальних мотивацій, конструктивних ідей і технологій, котрі працювали б на розвиток зв'язків і взаємної довіри, поглиблення співробітництва.

Учора також відбулися зустрічі Володимира Литвина з першим заступником Голови уряду Російської Федерації Дмитром Медведєвим, Головою Ради Федерації Федеральних зборів РФ Сергієм Мироновим. Зокрема, під час зустрічі з Дмитром Медведєвим було висловлено взаємний інтерес до розвитку економічного співробітництва двох країн. Д. Медведєв розповів про російський досвід реалізації національних програм, відбувся обмін думками про стан національних економік. В. Литвин підкреслив важливість для України економічного співробітництва з Росією.

На сьогодні заплановано бесіди Голови Верховної Ради з Президентом Росії Володимиром Путіним, Головою Державної Думи Борисом Гризловим.

Юліана ШЕВЧУК.

Москва (телефоном).

■ ПОЗИЦІЯ

Берегиня місцевих громад

У місцевого самоврядування з'явилася берегиня — народний депутат Катерина ФОМЕНКО. Таке почесне звання від Асоціації міст України вона дістала за свою непохитну позицію. А ще Катерину Фоменко за підтримку позиції АМУ у сфері бюджетного забезпечення місцевого самоврядування удостоєна ордена.

Катерина Фоменко під час літніх парламентських канікул разом із представниками самоврядних органів перерахувала бюджети майже тринадцять тисяч місцевих рад. Завдяки цим розрахункам, а також підтримці Голови Верховної Ради Володимира Литвина і депутатських фракцій, у маленьких фінансових кошиків з'явився шанс отримати, хоч і не все необхідне фінансування, але більшу його частину.

Утім, і поплатитися за свою позицію Катерині Олександрівні також довелося — з нею перестали вітатися урядовці. «Але це нічого, я переживу», — каже вона. «Головне, щоб ті цифри, які ми відстоюємо, а саме: 5 мільярдів — місцевим бюджетам, 2 млрд. — АПК, 1,5 млрд. — на вугільну галузь, були затверджені. Думаю, що парламент не відступиться». А уряд, якщо співпрацюватиме із парламентом, знайде ресурси для цього, переконана Катерина Фоменко.

Олена ГОРБУНОВА.

Відповідальність перед

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА у Московському державному університеті ім. М. В. Ломоносова 7 грудня 2005 року

Вельмишановний Вікторе Антоновичу!

Шановні колеги, друзі!

Для мене велика честь перебувати і виступати в Інтелектуальному центрі всесвітньо відомого храму науки і знань, символу великого минулого і гідного майбутнього слов'янського народу.

Розцінюю це як вияв глибокого інтересу і поваги до України, її багатовікової історії та культури і водночас — як величезну відповідальність.

Відповідальність перед пам'яттю про видатних книжників і любомудрів наших народів, котрі чверть тисячоліття тому здобули в Московському університеті можливість і благодатну основу для розвитку наук і освіти, що і закріпило незабаром за Москвою високий статус інтелектуальної столиці.

Відповідальність за збереження безцінної спадщини — вченості і духовності, яка сповістила світу про початок нової епохи російської і всеслов'янської історії та культури.

І найголовніше — відповідальність перед сучасністю і майбутнім, яке ми не мислимо без національних університетів — осередків культури і освіти, центрів гармонізації суспільного розвитку.

Великий історичний досвід, накопичений і Московським, і Київським університетами, увібрав у себе нашу загальну історію — від Київської Русі до вирuючого потоками глобалізації XXI століття.

Ломоносов, Шевченко, Гоголь, Максимович, Вернадський, Боголюбов — ці та сотні інших імен однаково дорогі і вам, і нам, російській та українській культурам.

1991 рік кардинально змінив ситуацію у світі, породив цілий комплекс складних проблем політичного, економічного, військового, демографічного, гуманітарного характеру.

У нових політичних реаліях пострадянського простору на перший план за своїм значенням і важливістю вийшли україно-російські міждержавні відносини.

Їх діапазон, масштабність і різноманіття є геополітичними за самою своєю суттю, оскільки окреслюють життєві інтереси й устремління двох найбільших держав Східної Європи.

Ці відносини докорінно впливають не лише на загальноєвропейську ситуацію, а і на формування нової стійкої багатополярної геополітичної моделі сучасного світового співтовариства.

Багатовікова історія сусідства, спільного життя, тісних зв'язків і взаємозалежність доль, проте, не стала історією нашої тотожності, повного пізнання і взаєморозуміння.

Сьогодні це проявляється неоднозначністю і суперечливістю багатьох моментів міждержавних взаємин.

Їх осмислення і вирішення обтяжуються кількома обставинами, найголовнішою з яких є недостатнє розуміння і нерозуміння.

Розмірковуючи про дружбу, партнерство, братерство, проголошуючи ці гасла за кожної слушної нагоди, важливо все-таки робити конкретні кроки для наповнення їх реальним змістом.

На практиці, на жаль, відбувається дуже болюча зміна моделей відносин, що призводить до відштовхування, а почасти і взаємного відчуження сторін.

Настав час усвідомити — небажання чи невміння бачити правоту очевидних фактів, нехтування об'єктивною реальністю на догоду політичній доцільності, «вірність принципам» аж ніяк не змусять історію «переписатися» за чиїмсь велінням чи примхою.

Її можна зручно, навіть вигідно для себе інтерпретувати, побудувати переконливі, на перший погляд, багаторівневі теоретичні схеми, але правда одна і неподільна.

Вона непохитна у своїй істинності — міждержавні відносини можна будувати лише на основі справді взаємної поваги, рівноправності, відчуття причетності до загальної історії, розуміючи і приймаючи всі її складнощі.

Тому вважаю за потрібне з усією гостротою порушити питання про неприпустимість підміни державної політики антиросійською чи антиукраїнською риторикою. Це тупиковий шлях і для України, і для Росії.

Було б згубним відмовлятися від загальних джерел, багатьох прекрасних традицій, що сягають корінням глибини століть, і які збагачувалися на всіх наступних етапах.

Зрозуміло, що немає таких кордонів, які не можна накреслити на карті, але як провести їх через пам'ять, серця і душі людей?

Це особливо важливо знати і пам'ятати в нинішній непростий час викликів глобалізації, коли від нас, нашої доброї волі, виваженості і відповідальності перед минулим і майбутнім залежать подальші вектори поступу не лише наших країн.

Знати і пам'ятати, щоб відмовитися, зокрема, від будь-яких проявів економічного шантажу стосовно одне одного. Тому що, крім того, шантаж з боку Росії матиме вигляд як шантаж Європи, так само і шантаж з боку України розцінюватиметься як шантаж все тієї самої Європи.

Сьогодні дедалі чіткіше видно, що справжній політичний і економічний суверенітет, реальну історичну перспективу можна мати лише спільно, на основі загальних цивілізаційних знаменників — історії, культури, релігії, етичних цінностей.

У нас є всі підстави й умови для консолідації навколо складових цього знаменника, розвитку і розширення його творчого простору.

Історією, долею, життям визначено необхідність наших спільних, погоджених і скоординованих дій.

Виходячи з нових реалій, потрібно переглянути насамперед старий ідеологічний багаж, взаємно відмовитися від миттєвих політичних вигод, егоцентричних асоціацій.

Альтернативою цього може і має стати пошук нових загальних мотивацій, конструктивних ідей і технологій, які працювали б на розвиток зв'язків і взаємної довіри, поглиблення співробітництва.

Безумовно, обидві держави повинні поважати вибір своїх народів, їх природне прагнення до національної самоідентифікації, побудови вільного громадянського суспільства.

Серйозною допомогою на шляху зближення багатьох позицій наших держав могло б стати справжнє зацікавлене пізнання національних історій, з усіма їхніми плюсами і мінусами, злетами і падіннями, величчю і, на жаль, безславністю.

Тим паче що історичний час дедалі більше ущільнюється в зіставленні з його хронологічними рамками, демонструючи світу стрімке зростання темпів соціального прогресу. За прогнозами вчених, у майбутні 20—30 років буде зроблено більше наукових відкриттів і технічних винаходів, відбудеться більше соціальних перетворень і економічних змін, значних політичних подій і змін у сфері культури, ніж їх було за попереднє сторіччя.

Прискорення ритму історії характерно для всіх сфер життя сучасного людства, для всіх галузей знань, у тому числі і для самої історії як науки. В історичній науці і Росії, і України в геометричній прогресії відбувається нарощування знань, інституціональне відновлення. В історіографії впливовими стають мікроісторія і історія повсякденності, які прагнуть звільнитися від «етноцентричного» розуміння історії, підкреслити цінність усіх культур для історії, персоніфікувати її, розглядаючи в межах ємних процесів і подій окремі індивідууми і малі соціальні групи, їх способи життя і поведінку.

Дедалі частіше в центрі уваги дослідників стає приватне життя. Постмодерністська філософія поставила під сумнів основи історичної науки — орієнтацію на історію політики і висвітлення подій; положення про те, що держава та економіка є становим хребтом історичної науки, і «етноцентричність» історії. Нові підходи визначаються плюралізмом, що створює умови для багатоаспектного і багатовекторного бачення історії, окремої людини в суспільстві. Істотне відновлення історичних знань народів на всьому пострадянському просторі за такий короткий час служить додатковим підтвердженням думки М. Вебера, котрий ще на початку XX століття писав: «Є науки, яким дарована вічна молодість, і до них належать всі історичні дисципліни, перед ними в вічному русі культури увесь час виникають нові постановки проблем».

І в Російській Федерації, і в Україні історична наука, звільнившись від ідеологічних стереотипів, почала створювати концептуально нове бачення свого минулого.

Результатом цих відкриттів можна назвати нові яскраві сторінки досліджень, що створювалися на справді науковій основі, а не виконували соціальне замовлення з підведенням під певний рівень знань і з відповідною інтерпретацією подій.

Основні положення новітньої української історіографії формувалися під впливом праць найбільших вітчизняних істориків кінця XIX — початку XX століть М. Костомарова, М. Драгоманова і, звичайно, М. Грушевського.

Маючи серйозну базу першоджерел, і насамперед літописи Галицько-Волинського князівства, М. Грушевський розглядав його, а також почасти Велике Князівство Литовське, як предтечу гетьманської і майбутньої української державності.

В умовах Російської імперії XIX століття ця, по суті, наукова точка зору була сприйнята як політико-ідеологічний виклик — дискусії безпідставно переходили з історичної площини в політичну.

Офіційна російська і русофільська демократична історіографії вибудовували свої докази на схожостях, а українофільська — на відмінностях подальших історичних доль трьох етносів.

Фундаментальні історичні праці М. Грушевського, роботи М. Драгоманова, В. Липинського, В. Винниченка, ідейна спадщина І. Франка стали вихідним історико-філософським фундаментом, на якому створювалася національна історія України після проголошення незалежності.

В основу концепції була покладена ідея культурної та історичної самобутності українського народу.

Плід моєї історичної освіти в Київському національному університеті імені Т. Г. Шевченка і наступної наукової діяльності — тритомна в чотирьох книгах «Історія України», яку я із величезним задоволенням

сучасністю і майбутнім

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Володимир Литвин в Інтелектуальному центрі фундаментальної бібліотеки Московського державного університету ім. М.В. Ломоносова

передаю до вашої бібліотеки і вважаю особистою відповіддю на глибинні запити суспільства.

Розглядаючи Україну як інтегральну частину європейської історії, відповідно до сучасних канонів історіографії в поданні «свого» і «чужого», коли останній не обов'язково є «ворогом» або «завойовником» — він просто «інший», відкриваєш, справді, історію великого народу, багата доля якого нерозривно переплелася з долями багатьох інших етносів.

Звичайно, в осмисленні свого минулого не обійшлося і без тенденційності, деякої упередженості, емоційної гіпертрофії, але загалом вимальовувалася зовсім інша, досі незнайома і незвична картина національної біографії.

Для українців це було особливо важливо, тому що тепер мова йшла про історичну суб'єктність нації.

Неупередженого, реального визначення та об'єктивної оцінки вимагала й її історична доля.

З'ясувалося, документальна історія етногенезу українців починалася з VI—IV століть до нашої ери. На зламі VIII й IX століть у Середньому Придніпров'ї склалося державне утворення Руська земля, що передувало створенню в другій половині IX століття давньоруської Київської Русі.

Київська Русь — зародок і центр християнського православ'я, до кінця тисячоліття стала однією з провідних країн середньовіччя.

До держави Київська Русь входили території, де згодом сформувалися також російський і білоруський народи.

У XII—XIV століттях по сусідству з південно-західними землями Київської Русі зміцніли, врятовані Руссю від золотоординського ярма Литва, Польща, Угорщина.

Наприкінці XV століття, перебуваючи під захистом з півдня і південного заходу правічного народу України, завершила своє формування Російська держава.

Московська державність формувалася в найтяжчі для українського народу часи, коли набіги завойовників були особливо спустошливі й руйнівні.

Це був час особливих випробувань для українців, який невдало позначився на спробах створити в XVI столітті «козацьку республіку», а в XVII — українську національну державність після визвольної війни українського народу під керівництвом Богдана Хмельницького.

На жаль, під тиском нездоланних обставин, мрія про власну державу для українського народу тоді була відкладена ще на кілька століть.

У цей час творчий, інтелектуальний потенціал українського народу, окремих його представників знаходив своє краще застосування в метрополіях.

Неупереджене дослідження історичних подій дає змогу говорити про український вплив і на російську державну політику й ідеологію.

Скажу лише про «Синопсис» Інокентія Гізеля, від якого запозичено й узято в ужиток уявлення про історичну спадковість між Київською і Московською Руссю, про триєдність російського народу.

Системне обгрунтування політичних, правових, морально-етичних, релігійних, естетичних світоглядів Російської імперії забезпечив не хто інший, як письменник, теолог, учений-енциклопедист Феофан Прокопович, що став, власне кажучи, її першим ідеологом.

Надалі свій вагомий внесок у розвиток Російської імперії зробили багато державних і церковних діячів, письменники, мислителі українського походження. Варто згадати хоча б св. Димитрія Ростовського (Туптала), Олексія і Кирила Разумовських, Феофана Прокоповича, Стефана Яворського, канцлера Безбородька, св. Лаврентія Чернігівського.

Вплив української складової на російську культуру завжди був дуже особливий, як і російської на українську.

Сьогодні вже за межами дискусійних рамок твердження про те, що Російська імперія відбулася багато в чому завдяки вдалому синтезу московської системи влади і київської вченості.

І як тут не згадати Києво-Могилянську академію, котра нещодавно відзначила своє 390-річчя, що багато років була форпостом знань і духовності для Східної Європи.

У нинішніх умовах дружні, рівноправні, партнерські відносини України й Росії, помножені на обмін взаємних досягнень у сфері науки, високих технологій, культури, є найголовнішою умовою просування їх шляхом прогресу, реального прориву до групи світових лідерів.

Без такого союзництва обом країнам неминуче загрожує сповзання на світові узбіччя, маргінальне існування.

Сфера, в якій нагально потрібно координувати й поєднувати зусилля, — освіта і наука. Насамперед мова йде про глибоку, фундаментальну освіту.

В обох країнах ситуація складалася так, що за останні роки відбулося різке знецінення освіти.

Одночасно із збільшенням кількості вищих навчальних закладів страждала якість і змістовна складова освіти.

Класичні університети, що завжди задавали тон в освітньому процесі, встановлювали «планки», створювали славу науки, пережили непростий час.

І це тоді, як їхнім найпершим завданням завжди було формування еліти з глибоким знанням законів природи, розвитку суспільства, людей, що вміють логічно мислити, аналізувати й синтезувати факти, генерувати нові, проривні ідеї, приймати рішення.

Це особливо важливо сьогодні, коли відбулися такі відкриття, які у всеосяжній повноті осягнути й зрозуміти може далеко не кожна людина, котра навіть має диплом про вищу освіту.

Вони, як показала практика, можуть нести не лише благо, а й зло, становити воістину планетарну небезпеку. У нестабільних умовах перетворення не завжди означають прогрес і рух.

Хто ними скористається? На користь кому і чому вони будуть задіяні?

Серед найголовніших своїх завдань, що університети завжди ставили перед собою і розвивали їх, була **ідея відповідальності** за осмислення цивілізаційного ідеалу, котрий мав би всесвітнє значення й універсальну спрямованість.

Вироблення нової прогресивної освітньої моделі мають взяти на себе саме класичні університети — як осередок високого духу, совісті й моралі.

Університети мають повернути собі ту довіру, яку вони мали як гаранти якісних різнобічних знань, водночас будучи і надійним механізмом, що забезпечує стабільний, поступальний рух суспільства.

У цьому зв'язку хочеться навести слова Арнольда Тойнбі: «Розкол людського суспільства... є досвідом колективним, а отже, штучним. Значення його визначається тим, що стосовно внутрішніх рухів, які відбуваються в суспільстві, це — явище зовнішнє. Духовні процеси відбуваються в людській душі, бо тільки душа здатна переживати людський досвід і відгукуватися на нього духовним проявом. Розкол у людській душі — це епіцентр розколу, що виявляється в суспільному житті. Тому, якщо ми хочемо мати детальніше уявлення про глибинну реальність, треба докладніше зупинитися на розколі в людській душі».

За сто років до Тойнбі російський мислитель Іван Кіреєвський висловив цю думку такою фразою: «Під гучним обертанням суспільних коліс таїться нечутний рух моральної пружини, від якої залежить усе».

Не буде особливим перебільшенням твердження, що розпад СРСР у 1991 році теж був глибоким розколом, як до цього петровський початку XVIII століття, а потім — більшовицький у XX столітті.

Сучасний образ існування багатьох інтелектуалів — зверненість до себе, замкнутість на своїх внутрішніх проблемах, турбота винятково про свої потреби, нехтування проблем оточуючих і суспільства в цілому — фактично є зречення від своєї соціальної місії.

Водночас практика, особливо минулого століття, доводить, що всі проекти і наміри для поліпшення дійсності та планування майбутнього неповноцінні без урахування перевірених багатовіковим досвідом духовних цінностей.

У цьому зв'язку знову повертаємося до поняття університету, з яким так чи так пов'язане життя всієї інтелектуальної еліти суспільств, що мають найбезпосередніший і найзначніший вплив на духовний клімат сучасності.

Те, що такий непідробний інтерес до цих осередків ученості та культури був завжди, свідчать відповідні традиції різних країн.

Не інакше, як цілком точною, надзвичайно важливою й актуальною можна охрестити гумбольдтівську ідею «університету як інституту діалогу з державою».

У цьому само контексті і його глибока думка про те, що «університет існує, щоб виробляти розумне, не вдаючись до революцій та руйнування».

Гадаю, у нас є всі підстави для твердження, що політичні революції нікого не роблять щасливими, за винятком тих, хто в революційній круговерті опинився зверху.

Пригадується і вислів Карла Ясперса, котрий стверджував, що для Німеччини є два завжди нагальні питання — армія та університет.

Додамо сюди і значно нам зрозуміліший і ближчий досвід Києво-Могилянської академії, до братерства якої за часів гетьмана Петра Сагайдачного було приписане запорозьке військо.

Мало того, більш як половина козацьких гетьманів були вихованцями академії, випускниками її була практично вся еліта козацької республіки.

Якби ми були уважніші, бережливіші до свого історичного досвіду, мали більше політиків не тільки з університетськими дипломами, а й з університетським світоглядом, то давно вже скористалися б його спонукальною життєвою силою, взявши на озброєння «меч духовний» (один з образів ученості, поширений за часів Києво-Могилянської академії).

Як і в його автора, митрополита Лазаря Барановича, у нас немає і не може бути сумнівів у його ефективності, мало того, є цілковита впевненість, переконаність у його перевазі над всіма іншими видами впливу на людину суспільства.

Його стабілізуюче, консолідуюче, творче начало особливого значення набуває в часи смут, невпорядкованості, соціальної роз'єднаності та ворожнечі.

Поза всяким сумнівом, ситуація, що склалася в Україні й Росії, підштовхує нас до активного переосмислення місії університетів у сучасних умовах як унікальної інституції, що забезпечує об'ємне бачення історичного минулого і глобальних процесів сьогодення, що повертає людство до джерел ученості, мудрості, освіченої відповідальності.

Інтелектуальний і моральний потенціал університетів є золотим надбанням наших народів, хранителем їх етнокультурної ідентичності, мови та релігії.

Віриться, що саме в надрах університетів визрівають об'єктивні передумови для духовного злету, який веде, за визначенням Лева Гумільова, до підвищення пасіонарної напруженості в історії наших народів.

Завдання університетів — генерувати духовність, мораль, совість і відповідальність, щоб розвивати в сучасників здатність до наднапруження, яка завжди передувала великим реформаціям, зокрема і в наших суспільствах.

Прагнення університетів до автономії, дух свободи, що споконвіку жив в університетах, мають стати необхідною, фундаментальною передумовою для розвитку сучасного суспільства, стрижень якого — свобода і права незалежної особистості, людська гідність.

Без цього неможливий тріумф демократії, як неможлива правдива, а отже — тверда і передбачувана національна політика.

Акцентовано говорити про це доводиться тому, що політикам треба рішуче відійти від спрощеного розуміння процесів, що відбуваються і в окремих країнах, і в усьому світі, відмовитися від політики короткострокових національних інтересів, об'ємно бачити перспективу — свою і світову.

Можна зрозуміти і навіть пробачити тим «стратегам» україно-російських відносин, які все ще вдаються до допомоги архаїчних катапульт і таранів замість живого діалогу про те, що нас об'єднує. Звісно, що це —доуніверситетський рівень мислення.

Але не можна, щоб при цьому інтелектуальна еліта, зосереджена в університетах, байдуже спостерігала за спробами звести в ранг закону суспільного розвитку взаємні рани й образи історичної пам'яті двох народів, насамперед — давні національні, мовні та релігійні проблеми.

Немає завдання важливішого для наших університетів, аніж вивести фундаментальний Закон гармонізації життєвих сил слов'янських народів і культур, побудувати на його основі суспільне бачення майбутнього, яке було б привабливим своєю універсальною, усестверджуючою силою для багатьох мільйонів людей.

Я переконаний, що нові покоління російських інтелектуалів, які сьогодні присутні в цій залі, збережуть і примножать ідеї духовного взаєморозуміння між Україною і Росією з благородною метою — зробити життя краще, зробити світ кращим.

Це переконання визначене основним моментом інтелектуального людського існування — прагненням до правди, істини.

І хіба не про це крізь час закликають і не до нас звернені спонукальні слова великого Тараса Шевченка:

І день іде, і ніч іде.
І голову схопивши в руки,
Дивуєшся, чому не йде
Апостол правди і науки!

Дякую за увагу.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2005 ■ № 232 (3732)

Державний комітет лісового господарства заборонив полювання на птахів з метою зниження ймовірності поширення пташиного грипу

Президент України Віктор ЮЩЕНКО учора підписав указ про звільнення Миколи БІЛОБЛОЦЬКОГО з посади посла України в Російській Федерації

■ У НОМЕР

По зарплату — до прокурора

Черкаська область. Майже 60 кримінальних справ порушила обласна прокуратура проти злісних неплатників заробітної плати. **Як повідомив прокурор області Микола Лісовий**, до карної відповідальності притягнено більш як 200 керівників. Водночас правоохоронці констатують зменшення заборгованості з виплати зарплати порівняно з минулим роком на три мільйони гривень. Загалом черкаські підприємства заборгували своїм працівникам більш як 33 мільйони гривень.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Меморіал односельцям

Тернопільщина. У селі Осники, що в Лановецькому районі, відкрито меморіал «Молотківська трагедія» та освячено храм. Колишній був знищений фашистами: окупанти зігнали туди всіх чоловіків і розстріляли. Меморіал у селі встановлено в пам'ять про іншу трагедію, яка сталася теж під час Другої світової війни. В Осниках та сусідньому селі Молотків гітлерівці 1943 року знищили понад 600 мирних мешканців за зв'язки з повстанцями.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові 234 родини днями справили новосілля. Зокрема, ордери на нові квартири отримали 125 сімей військовослужбовців, восьмеро «афганців» і п'ятеро інвалідів Великої Вітчизняної війни.

На знімку: заступник міністра оборони В'ячеслав Кредисов **(праворуч)** вручає ордер на квартиру.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

«Міттал Стіл» хоче купити ще один комбінат

Кіровоградська область. Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат окислених руд, що в місті Долинськ Кіровоградської області, буде приватизовано в лютому—березні наступного року. Про це повідомила під час візиту до області голова Фонду держмайна України Валентина Семенюк.

За її словами, заявки для участі у конкурсі вже подали 9 компаній. Серед яких — власник «Криворіжсталі» «Міттал Стіл» та вітчизняні інвестори. Зараз створюється комісія з підготовки комбінату до приватизації.

Валентина Семенюк наголосила на важливості включення до умов продажу соціальних зобов'язань та дотримання екологічної безпеки в регіоні. Вона вказала на доцільність приватизації підприємства. Голова Фонду Держмайна зазначила, що Україна сама не в змозі «підняти» комбінат, добудувати його та запустити виробництво: «Якщо ми хочемо, щоб регіон розвивався, повинні дати змогу комбінату запрацювати, навіть якщо господарювати на ньому будуть іноземні інвестори».

Олег БОНДАР.

Таксі для інвалідів

Одеса. У рамках міської програми «Інватаксі» відбулося відкриття служби для перевезення інвалідів Великої Вітчизняної війни. У місті вже працюють п'ять мікроавтобусів, обладнаних спецпідйомачами. Тепер інваліди війни зможуть скористатися і послугами легкових таксі. Звичайно, для п'яти тисяч інвалідів війни два автомобілі — крапля в морі. Заступник одеського міського голови Володимир Курінний обіцяє, що це — тільки перший крок.

Вл. інф.

Останні герої

Неподалік Дарницького вокзалу є так званий Хутір залізничників, або Острів, — ще й так дехто із 252 мешканців називає місце свого існування. Саме існування, бо там жити неможливо.

58 родин та дев'ять одинаків, працівників Дарницького вагонного депо, прописані за однією юридичною адресою (вулиця Машиністська, 1). Але насправді вони живуть у чотирьох гуртожитках, розташованих від цієї вулиці за кілометр, у малопридатних для проживання будівлях. Лише один із гуртожитків побудований для мешкання людей, інші три — колишній склад для вугілля та побутові приміщення.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Знайти Хутір залізничників складно, а коли потрапляєш туди, то навіть удень страшнувато: навколо — гаражі, брухт, старі будівлі із забитими вікнами, колії, стежинки, які з першим снігом перетворилися на болото. Дітям доводиться ходити до школи та дитячого садка за два кілометри, там і найближчий магазин. Швидка, аварійка чи навіть міліція й ті не завжди втрапляють, а коли й знаходять гуртожитки, то чекати на екстрену допомогу доводиться по дві години.

— Коли 1985 року із Дніпропетровська чоловіка направили на практику до столиці, були раді й такому гуртожитку. Тоді нас запевняли, що за два-три роки дадуть квартиру. Але надія почала зникати, коли у більшості мешканців уже тут народилися діти, — ділиться спогадами дружина залізничника Світлана Шевченко.

Так і живе більшість сімей у таких умовах від п'ятнадцяти до тридцяти років: старожили зустрічали у тимчасових будівлях ще 1977 рік. Місце для життя тут, м'яко кажучи, не найкраще, — до залізничного полотна лише 20 метрів, отож коли проїжджає поїзд — зі стелі сиплеться штукатурка. Біля самих гуртожитків стоять цистерни з бензином, перевіряють технічний стан тепловозів. Відповідно, і те, що ллється із кранів, мало схоже на воду. Іноді тече сама іржа. Для пиття та приготування їжі воду взагалі доводиться купувати або ходити до найближчої колонки.

Скільки листів, скарг, прохань та погроз написали працівники залізниці до керівників, депутатів, адміністрації Президента та міністрів. На всі запити приходила одна й та сама відповідь, мовляв, грошей «Укрзалізниця» не має, стійте, як усі, в черзі на квартири. І лише нещодавно з допомогою адвоката вдалося «виторгувати» в «Укрзалізниці» обіцянку розглянути справу. На роздуми посадовці взяли тиждень.

А поки що наша «небагата» залізниця думає над долею більш як двох сотень своїх працівників...

У непридатних для життя гуртожитках народилося вже восьмеро онуків. Один із перших поселенців, котрий 13 років на пенсії, й досі чекає на пристойне житло.

Анна БОЙКО.

На знімку: пенсіонер Анатолій Доля 40 років віддав залізниці.

Грабіжники — колишні міліціонери

На співробітника служби інкасації Одеського управління держслужби охорони вчинили напад грабіжники біля останнього магазину на маршруті. На допомогу колезі прийшли водій і ще один інкасатор, котрий, вискочивши з автомобіля, відкрив вогонь на ураження з табельної зброї. Двоє бандитів померли на місці, а третій — у машині швидкої допомоги від отриманих поранень. Четвертий злочинець, теж поранений, залишився живий і перебуває в лікарні під охороною міліції. Інкасаторам надано медичну допомогу. Співробітникам державної служби охорони вдалося захистити мішки, в яких було 300 000 гривень і 40 000 доларів. **Як вдалося з'ясувати «Голосу України»**, грабіжники — колишні співробітники спецпідрозділу «Сокіл», звільнені з органів внутрішніх справ у 2001 році. Вони готувалися до здійснення злочину — на місці події виявлено два пістолети, дві пари наручників, бейсбольна битка, обрізок металевої труби, маски з рукавичками.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Тьотя Алла у новому форматі

Перший канал оновив версію улюбленої програми українських дітлахів — «Вечірньої казки». Ведуча програми Алла Мигай, яка маленьким глядачам більше відома як тьотя Алла, цього разу з'явилася на екрані у новому яскравому образі. Відтепер щовечора впродовж 15 хвилин вона разом з акторами-лялькарями розповідатиме казку, співатиме колискову та бажатиме дітворі доброї ночі.

■ ЦИФРА

Чотири мільйони гривень

Саме стільки нинішнього року виділили із бюджету в Полонському районі, що на Хмельниччині, на ремонти та реконструкцію доріг. Значна частина грошей пішла на оновлення однієї з центральних вулиць райцентру. Підлатавши центральні шляхи, місцева влада планує взятися й за сільські. У найближчих планах — поновлення доріг у Кустівцях, Білецькому, Чернїївцях та Кіпчинцях.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Бідність — не порок, а привід вижити

Майже 14 мільйонів наших співгромадян живуть за межею бідності. А це означає, що рівень їхніх доходів нижчий за 325 гривень на місяць. У цивілізованому світі рівень бідності визначається за тим, скільки витрачають громадяни на продовольчі та житлово-комунальні потреби. Квартплата в країні дорожчає, продукти теж. От і доводиться в буквальному значенні виживати — хто як може. Дехто свої сімейні бюджети поліпшує, торгуючи на стихійних вуличних ринках. Статок у домівці цих людей не залежить від погоди. Тротуар або, в кращому разі, підземний перехід — їхнє екстремальне місце роботи. Торговцям доводиться боротися не тільки з бідністю, а й зі стражами правопорядку. Адже несанкціонована торгівля в столиці заборонена.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Розбір польотів над спустошеним гніздом курки

(Початок на 1-й стор.).

Тим часом місцева влада звинувачує населення у приховуванні загибелі свійської птиці. У свою чергу, селяни заявляють, що на їхні сигнали не відгукувалися, обурюються тим, що справжню причину пташиного мору від них надто довго приховували. Адже масова загибель птахів почалася ще два місяці тому. Люди утилізували здохлу птицю самі, хто як міг. У мішках виносили на околиці, в канали і десятки несанкціонованих стихійних звалищ. Звідти їх розтягували собаки й коти. Ті, хто завчасно знищив хворих птахів, зосталися без компенсації. Гроші отримує лише той, хто мав на подвір`ї живу чи мертву птицю з першого лютого.

Три тисячі домашньої птиці в карантинних районах уже знищено. Однак селяни з живими птахами розлучаються неохоче, не приховують невдоволення розміром компенсації за відібране поголів'я: 15 грн. за курку, 24 — за качку, 36 — за гуску, 90 — за індичку. Кажуть, держава вирішила зекономити на їхній біді, адже вигодувати птаство — набагато дорожче. Багато селян випускають птицю на вулицю, ускладнюючи відлов курчат карантинними загонами. Нарікають люди і на непідготовленість медиків, адже в селах вакцинація мешканців розпочалася із запізненням.

Чому вдарили на сполох лише через два місяці після масової загибелі птиці, розбирається кримська прокуратура. З'ясовують, хто винен: органи ветеринарного контролю, санепідемслужба, влада на місцях? Найімовірніше, винні всі разом.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Президент України Вітор Ющенко відвідав кримське село Некрасівка, де зафіксовано випадки загибелі свійської птиці, ураженої пташиним грипом. На цьому подвір'ї кури більше не живуть.

З меню дитячих установ вилучили продукти птахівництва

Це один із заходів, вжитих надзвичайною протиепізоотичною комісією, щоб перепинити шлях до Севастополя вірусу пташиного грипу. На всіх в'їзних трасах організовано тривожні пости. Їх завдання — не допустити домашню птицю, яйця, пух, пір'я, курячий послід із патогенних районів Криму до Севастополя.

М'ясо птиці в місті-герої тепер дозволено продавати тільки у спеціально відведених місцях і тільки промисловим виробникам за обов'язкової наявності відповідних сертифікатів. Ветеринарні служби перейшли на посилений режим роботи.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Знову про газ

Учора Росія й Україна провели черговий раунд переговорів з газу. Для цього до Москви прибув міністр палива й енергетики України Іван Плачков.

Слова українського Президента Віктора Ющенка про те, що переговори між «Газпромом» і «Нафтогазом України» про умови транзиту газу в Європу набули «позитивної динаміки», поки що не мали підтвердження. Напередодні візиту Плачкова в офісі «Газпрому» весь день провів заступник голови правління «Нафтогазу» Ігор Воронін. Однак жодних домовленостей досягнуто не було. У Києві активно поширювалася інформація про те, що, можливо, глава Мінпаливенерго навіть підпише зі своїм колегою з Мінпромененерго Віктором Христенком багатостраждальний транзитний протокол на 2006 рік. Однак пан Христенко в складі делегації російського прем'єр-міністра Михайла Фрадкова цього дня вилетів до Брюсселя для участі в енергетичному саміті Росія—ЄС. Там Фрадков має намір озвучити кілька неприємних тез на адресу українських контрагентів.

■ **ФОТОФАКТ**

Юлія Пінчук представлятиме Україну на престижному конкурсі «Міс світу—2005», який відбудеться у китайському місті Санья.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Прикордонні переговори: спроба номер 23

Завтра в Москві почнеться 23-й раунд російсько-українських переговорів з розмежування Азовського, Чорного морів і Керченської протоки. Цими днями також відбудеться засідання підкомісій з Азово-Керченського врегулювання і прикордонних питань, а також підкомітету з міжнародного співробітництва українсько-російської міждержавної комісії. Як повідомили у прес-службі МЗС України, сторони продовжать узгодження проектів договорів про українсько-російський держкордон. Особливу увагу приділять питанням охорони довкілля, судноплавства і рибальства у згаданих акваторіях. Українську делегацію на переговорах очолить перший заступник міністра закордонних справ Антон Бутейко.

Кандидатський мінімум

Київ не втрачає надії завершити до кінця цього року двосторонні переговори з країнами — членами СОТ. Про це заявив міністр економіки України Арсеній Яценюк в ефірі Першого національного телеканала. Крім того, до кінця року Україна має ухвалити закони, необхідні для вступу в цю організацію. Міністр вважає за необхідне також розробити компенсаційні механізми можливих втрат унаслідок вступу до СОТ.

Як повідомляв «Голос України» раніше, українська влада розраховувала на те, що питання про членство України в цій організації розглядатимуть уже на грудневій конференції СОТ у Гонконгу. Але Київ не встиг закінчити всі необхідні технічні процедури. Зокрема, не підписано двосторонні протоколи про взаємний доступ на ринки товарів і послуг з такими ключовими гравцями, як США й Австралія. А крім того, Верховна Рада ще не прийняла сім законів, необхідних для вступу. Отож, як пояснив міністр, у Гонконгу ми можемо почути лише заяви про прогрес України (або його відсутність) на цьому шляху.

Як повідомив міністр, наші представники вирішуватимуть у Вашингтоні відразу два питання: про підписання протоколу в рамках СОТ та одержання ринкового статусу. Останній, за прогнозами Яценюка, з боку США ми отримаємо вже 27 січня.

Новобранці Латвії

Наприкінці листопада всі 160 призовників латвійської армії з'явилися на призовні пункти. Це останній призов обов'язкової військової служби. Наступного року армія Латвії — члена НАТО — переходить на службу за контрактом. Поки що термін строкової служби становить 12 місяців. Для тих, хто віддав перевагу альтернативній службі, термін удвічі довший.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

■ **СПОРТ**

Лише результати

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 18-й тур. 5 грудня.

«Шахтар» — ФК «Харків». 3:0. 8 000 глядачів. **Голи:** Брандао, 23, 52, Тимощук, 57.

«Металург» Зп — «Дніпро». 1:0. 3 500. Чигринський, 72.

	В	Н	П	М	О
«Динамо»	**15**	**3**	**0**	**42—10**	**48**
«Шахтар»	**14**	**3**	**1**	**40—8**	**45**
«Іллічівець»	**8**	**5**	**5**	**18—18**	**29**
«Чорноморець»	8	4	6	24—17	28
«Металург» Д	7	7	4	23—13	28
«Волинь»	8	2	8	25—31	26
«Металіст»	7	3	8	23—27	24
«Ворскла»	6	5	7	17—22	23
«Харків»	6	4	8	23—25	22
«Кривбас»	5	5	8	15—18	20
«Дніпро»	5	5	8	16—20	20
«Металург»Зп	5	4	9	18—27	19
«Сталь»	4	7	7	15—26	19
«Таврія»	5	3	10	13—22	18
«Арсенал»	**4**	**5**	**9**	**15—26**	**17**
«Закарпаття»	**2**	**5**	**11**	**10—27**	**11**

Гандбол. Санкт-Петербург (Росія). Чемпіонат світу. Жінки. Група D. Україна—Камерун. 34:23 (18:10). Франція—Македонія. 25:22. Румунія—Аргентина. 35:15.

Фото УНІАН.

■ **СВІТ КОРОТКО**

ІЗРАЇЛЬ

Відповідь — радикальні дії

У ніч проти вівторка ізраїльські війська блокували палестинські території і провели арешти активістів радикальних угруповань у відповідь на теракт у Нетанії, що забрав життя п'ятьох людей. Ці заходи насамперед вдарять по тисячах палестинських працівників і комерсантів, котрі щодня вирушають на заробітки до Ізраїлю. Виняток зробили для прочан-палестинців, які хочуть відвідати Єрусалим під час різдвяних свят.

НІМЕЧЧИНА

Зустріч двох «залізних леді»

До Берліна прибула держсекретар США Кондоліза Райс, де познайомиться і проведе переговори з першим в історії канцлером-жінкою Ангелою Меркель. Кондоліза Райс розпочала європейське турне, у рамках якого вона відвідає й Україну. Перша зупинка — Німеччина, де заплановано зустріч двох «залізних леді» — США і Європи. На відміну від свого попередника на посаді глави уряду, Меркель не раз заявляла про те, що хоче налагодити відносини із США, котрі зіпсувалися через Ірак.

ЄГИПЕТ

«Улов» — півтонни наркотиків

Під час спецоперації на півдні єгипетської столиці вилучено півтонни різних наркотиків. Затримано більш як 50 торговців і покупців «зілля», порушено 47 кримінальних справ. Крім марихуани, гашишу, конопель, героїну і галюциногенних таблеток загальною вагою майже 500 кілограмів, у затриманих знайшли вогнепальну й холодну зброю, великі суми грошей, мобільні телефони для зв'язку з покупцями.

ЯПОНІЯ

Бути чи не бути смертній карі?

Глава підкомісії Парламентської асамблеї Ради Європи з прав людини Крістос Пургурідес закликав Японію скасувати смертну кару. Виступаючи на конференції з прав людини і питань скасування смертної кари в Токіо, він звернув увагу на те, що «у 46 державах—членах Ради Європи більше не виконують смертні вироки».

США — ІНДІЯ

Мільйони на боротьбу

Глава корпорації Майкрософт Білл Гейтс вирішив виділити Індії 24,3 мільйона доларів на боротьбу з дитячою смертністю. Його благодійний фонд є найбільшим приватним спонсором системи охорони здоров'я Індії. Нещодавно Гейтс надав Індії 200 мільйонів на боротьбу зі СНІДом. У цій країні на тисячу немовлят нині припадає 63 смерті.

РОСІЯ

Почім перепустка до Кремля?

ФСБ Росії припинила діяльність групи співробітників МЗС, що виготовляли і продавали фальшиві спецталони і перепустки до Кремля й адміністрації президента. Група також виготовляла спецталони, посвідчення співробітників правоохоронних органів особливих державних серій «Прапор», автомобільних номерних знаків на синьому фоні.

ДЕНЬ

СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2005 ■ № 232 (3732)

Лідер фракції СДПУ(о) Леонід КРАВЧУК: «СДПУ(о) піде на вибори разом з політичною партією «Жінки — за майбутнє» і партією «Центр»

Народний депутат України Олег САЛМІН (фракція Народної партії): «Підписання світової угоди з ВАТ «Нікопольський завод феросплавів» позитивно позначиться на відносинах бізнесу і влади»

■ ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про проект Закону України про Державний бюджет України на 2006 рік, підготовлений Кабінетом Міністрів України до другого читання

Розглянувши проект Закону України про Державний бюджет України на 2006 рік, підготовлений Кабінетом Міністрів України до другого читання, та керуючись частиною третьою статті 42 Бюджетного кодексу України, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Визнати проект Закону України про Державний бюджет України на 2006 рік, підготовлений Кабінетом Міністрів України до другого читання, таким, що не відповідає Бюджетним висновкам Верховної Ради України, схваленим Постановою Верховної Ради України від 1 листопада 2005 року № 3025-IV «Про схвалення Висновків і пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на 2006 рік».

2. Проект Закону України про Державний бюджет України на 2006 рік, підготовлений Кабінетом Міністрів України до другого читання, повернути Кабінету Міністрів України на доопрацювання та для подання на розгляд Верховної Ради України у повторному другому читанні у тижневий термін.

3. Кабінету Міністрів України при доопрацюванні проекту Закону України про Державний бюджет України на 2006 рік врахувати Бюджетні висновки Верховної Ради України, у тому числі в частині збільшення розрахункового обсягу видатків загального фонду місцевих бюджетів на 2006 рік на 5.000.000 тис. гривень порівняно з відповідним розрахунковим обсягом у проекті Закону України про Державний бюджет України на 2006 рік, поданому Кабінетом Міністрів України на перше читання.

В. ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

м. Київ.
1 грудня 2005 року.
№ 3159-IV.

КОРОПЕНКО АНТОН АНТОНОВИЧ

5 грудня 2005 року після тривалої і тяжкої хвороби пішов із життя народний депутат України другого скликання **КОРОПЕНКО Антон Антонович.**

Коропенко А. А. народився 1 листопада 1944 року в м. Коропівка Новогеоргіївського району Кіровоградської області.

У 1994 році закінчив Запорізький індустріальний інститут за спеціальністю «інженер-механік».

З 1966 року життєвий і професійний шлях Коропенка А. А. був нерозривно пов'язаний з Дніпровським металургійним комбінатом імені Ф. Е. Дзержинського.

У 1994 році Коропенка А. А. обрано народним депутатом України. Він очолив підкомітет Комітету Верховної Ради України з питань молоді, спорту і туризму.

Останніми роками Коропенко А. А. працював заступником завідувача відділу по зв'язках з депутатськими фракціями, групами та об'єднаннями Головного організаційного управління апарату Верховної Ради України.

Коропенку А. А. завжди були притаманні високий професіоналізм, організаторський талант, надзвичайна працездатність, велика душевна щедрість.

Висловлюємо щире співчуття рідним і близьким покійного та поділяємо з ними біль втрати.

Світла пам'ять про Антона Антоновича Коропенка назавжди збережеться в наших серцях.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

Перший заступник Голови Верховної Ради України А. МАРТИНЮК.

Керівник апарату Верховної Ради України В. ЗАЙЧУК.

Колектив апарату Верховної Ради України з глибоким сумом сповіщає про смерть після тривалої і тяжкої хвороби народного депутата України другого скликання, заступника завідувача відділу по зв'язках з депутатськими фракціями, групами та об'єднаннями Головного організаційного управління

КОРОПЕНКА
Антона Антоновича

і висловлює щирі співчуття рідним та близьким померлого.

Надзвичайний стан схвалили, але з певними обмеженнями

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Додаткове засідання Верховної Ради 6 грудня

(Початок на 1-й стор.).

А стосовно термінів дії цього стану, то в записці пояснено, що він вводиться «на строк, який залежатиме від темпів усунення обставин, що зумовили введення надзвичайного стану, але в межах строку, визначеного статтею 7 Закону України «Про правовий режим надзвичайного стану», тобто не більше як 60 діб».

Різні політичні сили поставилися до самого президентського указу неоднозначно. Одні депутати, зокрема Тарас Чорновіл, вбачають у цьому документі глави держави політичний підтекст, пов'язаний з майбутніми парламентськими виборами. Мовляв, йде «промацування» реакції політиків на можливість таких кроків влади під час самих виборів. Інші, прагматичніше налаштовані парламентарії, у тому числі — пропрезидентського табору, наголошують, що жодна з країн, окрім нібито Гондурасу і Панами, де виявлено ознаки пташиного грипу, не вдавалася до такого стану. Третя група народних обранців підтримала представників уряду, які наголошують, що, виявивши пташину хворобу, ліпше «перегнути палицю», аніж потім безпорадно чухати потилицю. А щодо політичних підводних течій, які побачили в указі опоненти Віктора Ющенка, то, образно кажучи, ліпше зараз подумати про медичний бюлетень, щоб потім було кому взяти в руки виборчий бюлетень.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Парламентарії заслухали доповідь міністра з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Віктора Балоги і співдоповіді міністра охорони здоров'я Юрія Поляченка, міністра аграрної політики Олександра Баранівського, першого заступника міністра охорони навколишнього природного середовища Степана Лизуна та глави Держдепартаменту ветеринарної медицини Петра Вербицького **(на знімку)**. Судячи з інформації Віктора Балоги, ситуація у зоні цих шести населених пунктів, вражених курячим грипом, перебуває під контролем держави. Збитки, яких зазнало населення, будуть мінімізовані, й на це держава уже виділила гроші із Резервного фонду держбюджету. Зокрема, 15 млн. грн. — на виплату компенсацій власникам птиці, в яких її вилучено у зв'язку із захворюванням на грип; 2,5 млн. грн. — на закупівлю обладнання, сироваток та реактивів для проведення профілактичних та протиепідемічних заходів. Але головне, це — констатація: мешканців Криму, безпосередньо вражених пташиним грипом, не виявлено. Голова Держдепартаменту ветеринарної медицини Петро Вербицький, якого на вимогу більшості парламентаріїв також було заслухано на засіданні, кілька разів повторив, що прямої серйозної небезпеки для населення України від пташиного грипу немає, бо «всі віруси пташиного грипу абсолютно безпечні для людини».

Після тривалих дебатів і голосувань парламент не підтримав законопроект, запропонований президентською командою. Одначе більшістю голосів схвалив ініціативу глави держави про запровадження надзвичайного стану в шести населених пунктах АРК за умови чіткого визначення територій, на яких запроваджується надзвичайний стан, переліку надзвичайних заходів, передбачених для подолання пташиного грипу, переліку тимчасових обмежень прав і свобод громадян, пов'язаних із запровадженням надзвичайного стану.

На початку засідання головуючий оголосив про входження народного депутата Олександра Карпова до групи Народного блоку Литвина.

Анатолій БЕНЬ.

Правових підстав для реєстрації немає

■ У ЦВК

Екс-майор державної охорони Микола Мельниченко не може бути зареєстрований кандидатом в народні депутати за списком Соцпартії на виборах народних депутатів 31 березня 2002 року. Таке рішення прийняла Центральна виборча комісія. Водночас ЦВК скасувала пункт 2 своєї постанови від 26 січня 2002 року №4 «Про відмову в реєстрації кандидата в народні депутати України в багатомандатному виборчому окрузі від Соціалістичної партії України у 2002 році» Миколи Мельниченка кандидатом в депутати на виборах у Верховну Раду 2002 року.

Як зазначила заступник голови комісії Марина Ставнійчук, вибори народних депутатів відповідно до законодавства відбувалися на основі прямих, таємних виборів, шляхом голосування за кандидата в народні обранці. «Голосування відбувалося за кандидатів, включених у список, а не за сам список», — зауважила вона.

Микола Мельник, секретар ЦВК, переконаний: для такої реєстрації після закінчення виборів народних депутатів немає правових підстав. До того ж у рішенні Європейського Суду «Мельниченко проти України» про це не йдеться.

Сам екс-майор держохорони не здивований рішенням комісії. «На жаль, іншого рішення очікувати не можна», — сказав він.

Вл. інф.

Мельниченко: із свідка на співучасника

Учора в приміщенні інформагенції «Інтерфакс-Україна» відбулася прес-конференція Алекса Гольдфарба (виконавчий директор Фонду громадянських свобод Бориса Березовського) та Юрія Фельштинського (консультант фонду).

— Микола Мельниченко сфальсифікував фрагмент запису, на якому Кучма нібито дає вказівку розправитися з депутатом Олександром Єльяшкевичем, — заявив Алекс Гольдфарб. І додав, що прибув до України для того, щоб передати Генпрокуратурі розшифровку автентичного фрагменту запису. Директор фонду стверджує також, що на цих плівках немає чіткої вказівки колишнього президента розправитися з Єльяшкевичем.

Водночас А. Гольдфарб зауважив, що підробка записів із розмовами про Єльяшкевича пов'язана з бажанням сфальсифікувати докази щодо вбивства Георгія Гонгадзе. А тому, на переконання Гольдфарба, домінуючою може стати версія, що «Гонгадзе вбивали під записи».

У свою чергу Юрій Фельштинський зазначив, що Микола Мельниченко в будь-який момент із свідка може перетворитися на співучасника, якщо не розповість усе, що знає. На його думку, екс-майор держохорони приїхав в Україну для того, щоб отримати депутатські повноваження, а значить і недоторканність, щоб не відповідати на запитання, хто і як записував розмови тодішнього глави держави.

■ ФОТОФАКТ

У день 14-ї річниці ЗС України представники військової колегії Міноборони і Генштабу поклали квіти до пам'ятника Слави.

На знімку: ***букет із 13 троянд від міст-героїв поклала учасниця оборони Києва Іванченко Емілія Іванівна*** **(на передньому плані).**

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Передплатникам — сюрпризи від «Голосу України»

Про подарунки до Нового року передбачливі люди турбуються заздалегідь. Тим паче, коли йдеться про подарунки самому собі. Саме так роблять досвідчені передплатники. Чимало з них, хто вже «голосує» квитанціями за «Голос України», з січня радітиме приходу в дім своєї газети. А мешканці Донецька, які ще не встигли оформити передплату, зможуть це зробити завтра, завітавши до операційної зали поштамту: тут проходитиме традиційний день передплатника. Разом із квитанцією на «Голос України» кожен прихильник нашого видання отримає сувеніри із символікою газети. За словами начальника цеху передплати Донецького поштамту Ніни Тахтарової, цього дня відвідувачів радо чекатимуть в усіх поштових відділеннях міста. Гарний настрій і приємні сюрпризи гарантовані, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

Що на вас чекає, акціонери?

Спробувати відповісти на винесене в заголовок запитання нас зобов'язала величезна пошта, що надходить на адресу народного депутата й до ради Організації ветеранів України. Серед безлічі листів є чимало й таких, в яких люди, переважно старшого покоління, скаржаться, що як акціонери вони жодного разу не одержали дивідендів від результатів господарської діяльності своїх акціонерних товариств. Справді, факти невиплат дивідендів стали в країні сумною нормою й набули масового характеру.

Однією з причин такого становища люди називають відсутність закону України «Про акціонерні товариства». Що, пишуть вони, дає можливість власникам контрольних пакетів акцій безкарно обкрадати акціонерів і державу. Приховуючи прибутки, вони ухиляються від сплати податків і виплати дивідендів, а акціонери зовсім не мають прав хоча б якоюсь мірою впливати на стан справ у своїх акціонерних товариствах.

Перша спроба прийняти такий закон була здійснена 2003 року, але виявилася невдалою. І ось нещодавно до Верховної Ради України надійшов новий довгоочікуваний проект закону України «Про акціонерні товариства». Знайомство з ним дає підстави стверджувати, що ті основні суперечності між багатомільйонною армією акціонерів і власниками акціонерних товариств він не вирішує. У чинній редакції законопроект не лише не посилює захист прав акціонерів, а, навпаки, в багатьох положеннях обмежує їх.

Без права голосу

Основним недоліком законопроекту є те, що він зовсім не враховує реалій сьогодення. Усім відомо, що в більшості акціонерних товариств контрольні пакети акцій опинилися в руках конкретних осіб. І розробники законопроекту зобов'язані були виходити з того, що такі інститути, як загальні збори, наглядова рада, ревізійна комісія, своїх функцій органів колективного керівництва вже не виконують через те, що присутні на зборах акціонери вже нічого практично не вирішують. Усе вирішують новоявлені власники. І розраховувати на те, що обрані, хоча з повним правом можна сказати призначені ними, наглядова рада і ревізійна комісія будуть відстоювати інтереси акціонерів, наївно. Тому з огляду саме на ці реалії розробники проекту зобов'язані були передбачити положення, спираючися на які дрібні акціонери мали хоча б якусь можливість відстоювати свої права.

Не будемо голослівними, розглянемо деякі положення законопроекту. Нині чинне законодавство надає акціонерам право вимагати відшкодування збитку від знецінювання їх акцій у разі проведення емісії акцій. Новий законопроект такого права їх позбавляє. Замість цього їм надається право вимагати, у разі незгоди з прийнятими на зборах рішеннями, обов'язкового викуплення їх акцій. На перший погляд, це нововведення здається досить цікавим і навіть справедливим. Але коли вникаєш у передбачену проектом технологію його реалізації й починаєш розуміти, які справжні цілі воно переслідує і чиї інтереси відстоюватиме, то бажання плескати в долоні одразу зникає.

Оцінювач, читай власник

Ціну на акції, з'ясовується, встановлює якийсь оцінювач, а затверджує наглядова рада, читай власник. Тож вони вже зможуть домовитися. Яку ціну вони встановлять на акції, здогадатися неважко, і розраховувати, що суд виправить їх у разі незгоди з такою ціною — безперспективно. Отже, акціонерам залишено дуже небагатий вибір: або залишитися в суспільстві із знеціненими акціями, або реалізувати їх за втратними цінами.

Почати аналіз законопроекту із зазначеного положення нам підказало те, що налякані перепродажем «Криворіжсталі» і гучними заявами про можливу дооцінку приватизованих підприємств їх власники стали негайно проводити емісії акцій, цілком нехтуючи законом, який захищає інтереси всіх акціонерів і держави. А Державна комісія з цінних паперів і фондового ринку, також грубо порушуючи закон, реєструє емісії. Про втрати держави буде викладено нижче.

Істотним недоліком законопроекту є надання новим власникам підприємств права якнайбільше обмежити роль загальних зборів акціонерів. Із 31 питання, зарахованого до компетенції загальних зборів, до порядку денного для щорічних зборів обов'язкове внесення лише одного — про затвердження річної фінансової звітності суспільства, а не рідше одного разу на три роки — про обрання членів наглядової ради. А де, коли і перед ким звітуватимуть наглядова рада і невідомо ким створена ревізійна комісія? З цим нововведенням роль загальних зборів як вищого органу акціонерного товариства, яку декларує законопроект, втрачає будь-який зміст, їм відводиться роль фігового листка.

У законопроекті чимало суперечностей. Бюлетені для голосування, виявляється, мають бути обов'язково підписані акціонерами, в іншому разі вважатимуться недійсними. По-перше, з прийняттям такої редакції можна бути впевненим, що всі акціонери — працівники цього акціонерного товариства одностайно голосуватимуть так, як це потрібно власникові, інакше... А по-друге, зовсім не зрозуміло, як узгодити це положення з положенням статті 25, в якій записано, що посадові особи суспільства не мають права вимагати від акціонера — працівника товариства надання відомостей про те, як він голосував або має намір голосувати на загальних зборах. Проте складно зберегти інкогніто, підписавши бюлетень.

Дискримінаційним є положення законопроекту, котре позбавляє можливості знайомитися з бухгалтерськими документами не лише простих акціонерів, а й членів наглядової ради й ревізійної комісії. У статтях 48 і 70 проекту закону записано, що суспільство, читай власник, забезпечує членам наглядової ради і ревізійної комісії доступ до інформації в межах, передбачених положенням про наглядову раду і ревізійну комісію товариства. А положення ці затверджуються на загальних зборах, читай самим власником. Ось коло і замкнувся. Але ніхто не може підказати, як можна виявити причини низької ефективності роботи підприємства, не вивчивши бухгалтерських документів.

Повернімося до проблеми відносин акціонерних товариств із державою, обумовлених статтею 12 проекту закону. У цій статті записано: «Суспільство має право збільшувати статутний капітал після повної сплати вартості всіх раніше розміщених акцій». Виникає запитання, якої вартості? Вартість є ринкова і номінальна. Законотворчість не терпить двозначностей. Суди по-різному можуть трактувати таке формулювання.

У нині чинному Законі України «Про господарські товариства» записано: «Акціонерне товариство має право збільшувати статутний фонд, якщо за всі раніше випущені акції повністю заплачено за вартістю не нижче номінальної». Записано вельми чітко і недвозначно. З цього положення випливає, що якщо держава під час створення акціонерного товариства не зуміла реалізувати всі акції або частину їх за номінальною вартістю і змушена була реалізувати за заниженою вартістю, то акціонерне товариство не має права збільшувати статутний фонд, не відшкодувавши державі недоотриману номінальну вартість усіх акцій. За такої ситуації Державна комісія з цінних паперів і фондового ринку не мала права реєструвати збільшення статутного фонду. А вона реєструвала, завдаючи державі колосальних збитків. Отож випущення в зазначеній статті слів «не нижче номінальної» видається зовсім не випадковим.

Але тут напрошується невтішний висновок. Виходить, що держава дозволяє своїм громадянам, які переситилися, порушувати закон і не повертати належні їй засоби й урізує, через відсутність цих самих засобів, передбачені законами пільги нужденним ветеранам, дітям війни. Не логічно і не справедливо.

Не гроші, а права і народний контроль

Наведений, однак аж ніяк не повний перелік недоліків законопроекту переконливо свідчить, що його положення спрямовані на захист лише власників акціонерних товариств, він створює їм всі умови для скупівлі за безцінь усіх акцій, щоб ніхто не посмів їм заважати збагачуватися. Проект закону націлений на цілковите знищення самого інституту дрібних акціонерів. Такий вузькокорисливий підхід до цієї найважливішої проблеми ганьбить усю державну політику приватизації, ще більше сприяє розшаруванню суспільства на бідних і багатих.

Проект закону вимагає докорінної переробки і насамперед тому, що він зачіпає інтереси 18 мільйонів переважно не найситіших громадян країни. Тож чи правомірно і розумно державі нехтувати інтересами майже половини свого населення? До того ж вони просять не грошей, а прав, лише прав захищати свої законні інтереси. До того ж варто пам'ятати, що, захищаючи свої інтереси, вони одночасно захищатимуть й інтереси держави. Виявивши факти злодійства і приховання прибутку, а саме це їх і буде цікавити, вони забезпечать надходження додаткових відрахувань до бюджету. То чи варто державі відмовлятися від послуг такого масового, та ще й безоплатного народного контролю?

Чи можна знайти вихід із ситуації, що утворилася, якщо акціонери, незважаючи на їхню велику чисельність, виявилися в меншості?

На нашу думку, майбутній закон України «Про акціонерні товариства» мусить передбачити можливість створення з дрібних акціонерів структур, які мали б право делегувати своїх представників у керівні органи акціонерних товариств на квотних засадах, а цим органам варто значно розширити їхні повноваження.

Крім цього, законопроекти, що зачіпають матеріальні інтереси такої величезної кількості громадян країни, на нашу думку, заслуговують бути опублікованими з метою їх всенародного обговорення.

Іван ГЕРАСИМОВ,
народний депутат України, голова ради Організації ветеранів України;
Микола КОЛОТАЙ,
помічник народного депутата, заступник голови комітету ветеранів праці ради Організації ветеранів України.

■ РЕАЛІЇ

Самогубство на перерві

Курсант морського коледжу Одеської національної морської академії під час перерви облив себе гасом і підпалив.

Приголомшені однокурсники, переборовши зрозумілу розгубленість, повалили хлопця на землю і спробували збити полум'я. З великими опіками юного курсанта доставили в опікове відділення лікарні. За словами однокурсників, їхній товариш кілька днів заводив розмову про самогубство. Але ніхто не сприйняв це всерйоз. Як заявила начальник Головного управління статистики в Одеській області Тетяна Стоянова, торік у регіоні зареєстровано більш як 400 самогубств, майже половина — серед дітей.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ФОТОФАКТ

Щоб Новорічні свята пройшли радісно і весело та без нещасних випадків, працівники МНС України провели рейди-перевірки місць продажу піротехнічних засобів на ринках Хмельницького. За результатами рейдів чимало торгових точок зупинять свою діяльність, а їх власників притягнуто до адміністративної відповідальності.

Фото Центру пропаганди ГУ МНС України у Хмельницькій області.

■ НОВИНИ

Робоче місце — базар

Податківці обласного центру обстежили майже три тисячі торговельних місць на Житомирських ринках. Виявлено чимало порушників чинного законодавства, на частину з яких за рішенням судів накладено адміністративні штрафи. Під час таких рейдів до оподаткування на умовах фіксованого податку залучено 728 підприємців, а 35 з них уклали трудові угоди з найманими працівниками. Побільшало і платників єдиного податку — тепер їх 5255.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Нестандартні консерви

Місцеве споживче товариство з порушенням рецептури виготовлення та маркування виробило і реалізувало 7,1 тисячі 400-грамових банок консервів «М'ясо курки у власному соку». Такого висновку дійшли фахівці Центру стандартизації. Основні причини порушень: відсутність на підприємствах лабораторій, а там, де вони є, — не атестовані або не функціонують, через що не контролюють надходження сировини та готової продукції. Крім того, технологічне обладнання, зокрема автоклави, не забезпечені терморегулюючими приладами.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Побили депутата

У Партеніті скоєно бандитський напад на депутата селищної ради, директора алуштинського комунального підприємства «Пілігрим» Сергія Мацкевича.

Повертаючись із засідання бюро місцевої організації Партії зелених близько дев'ятнадцятої години, в неосвітленому місці, поруч з під'їздом свого будинку, невідомі зловмисники завдали йому кілька ударів по голові важким предметом. Депутат знепритомнів. Отямившись, потерпілий зміг зателефонувати додому, звідки рідні викликали «швидку допомогу» й міліцію. З серйозними травмами С. Мацкевича госпіталізували в центральну міську лікарню, де надали необхідну медичну допомогу. Нині він перебуває у травматологічному відділенні. Злочинці чекали саме депутата, в якого відібрали сумку з документами й печаткою підприємства.

Правоохоронці, котрі розслідують кримінальний випадок, вважають: напад пов'язаний з професійною чи депутатською діяльністю Мацкевича, котрий очолює в селищній раді комісію із земельних питань.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Колектив Головного управління документального забезпечення Апарату Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття завідувачці сектору протокольного відділу Міхалко Лідії Олексіївні з приводу тяжкої втрати — смерті її батька **Олексія Якимовича.**

Сьогодні День місцевого самоврядування

Що таке місцеве самоврядування? Відповідь на це запитання шукають жителі хуторів і сіл, селищ і міст, районів і областей. Дискусії — гострі, однак поки що без зрушень на краще.

Особливо з огляду на те, що місцеве самоврядування — основа не тільки розвитку територій, але й — передусім — зміцнення демократії і свободи в державі. Недаремно розпочиналося самоврядування ще в середні віки із запровадження для міст магдебурзького права. У середині минулого століття прийняли Європейську хартію місцевого самоврядування, ратифіковану і Україною.

Отож, яке воно, місцеве самоврядування, в нашій країні? Свою точку зору сьогодні висловлюють наші читачі.

Вітання міського голови Києва Олександра Омельченка

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Київський міський голова Олександр Омельченко вручив відзнаки та подяки з нагоди Дня місцевого самоврядування. *На знімку*: відзнаку «Знак пошани» отримує письменник, колишній політв'язень Леонід Невідомський (ліворуч).

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні Київ не лише зберігає, а й примножує муніципальні традиції. Свідченням тому є Закон України «Про столицю України — місто-герой Київ», який посилює роль місцевого самоврядування в житті міста. Столиця залишається одним з найголовніших у нашій державі форпостів місцевого самоврядування. Водночас ситуація в регіонах засвідчує, що Україні ще далеко до справжнього народовладдя європейського зразка і нам з вами є над чим працювати.

Рік тому Помаранчева революція дала потужний імпульс розвитку прав і свобод територіальних громад. У ті 17 днів, які звільнили країну від сваволі і обману, на Київ дивилася не лише вся Україна, а й увесь світ. Саме тоді за безпосередньої участі киян Майдан започаткував нову яскраву сторінку історії незалежної європейської держави.

Ця визначна подія в житті українського народу стала переломною в усвідомленні керівництвом держави, регіональними елітами, зокрема, й того, що не може бути справжньої демократії та підвищення життєвого рівня громадян без розширення та зміцнення засад самоврядування. А отже, є великі надії на те, що очікувані муніципальною громадськістю конституційні зміни, які стосуються системи місцевого самоврядування, невдовзі буде реалізовано.

В Україні розпочалися парламентські передвиборні перегони, а незабаром стартує кампанія виборів до місцевих представницьких органів влади та виборів сільських, селищних і міських голів. Переконаний, що мешканці столиці, які також обиратимуть собі міського голову і новий склад Київради, зуміють зробити правильний вибір. Адже вони давно вже не вірять солодким обіцянкам, а оцінюють владу лише за конкретними справами.

Цього святкового дня хочу побажати такої ж принциповості і виваженості всім виборцям України. А учасникам перегонів бажаю бути гідними людей, чию довіру вони виборюють, і зробити все можливе, щоб органи місцевого самоврядування дійсно стали собором порядних, чесних і високодуховних патріотів. Тож давайте разом прямувати до цієї благородної мети!

Міцного вам здоров'я, миру, добра, сімейного благополуччя та нових здобутків в ім'я розквіту нашої рідної України та її золотоверхої столиці — красеня Києва!

З повагою,
київський міський голова,
президент Асоціації міст України та громад
Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО.

Основа розвитку територій і зміцнення демократії

Григорій КУЛІВАР, житель села Озаринці Могилів-Подільського району Вінницької області:

— Самоврядування для мене — це сільська рада. Раніше такого слова в нас не було. Ми знали, що є сільрада, є голова, секретар, і в разі необхідності саме до них зверталися по допомогу у вирішенні своїх проблем. Бувало, йшли до когось із депутатів. Зазвичай, до тих, хто активний, діловий. Бо з-поміж них, як раніше, так і нині, не всі проявляють себе. Отож, якщо все це об'єднати, то загалом вийде нинішнє самоврядування. Принаймні так я це розумію.

Але набагато важливіше не назва. Головне — що змінилося зі зміною назви. А зміни очевидні. Найперше змінилися ми самі. Вибори тепер уже далеко не ті, що були колись. Ось ми обрали сільським головою не того, хто працював на цій посаді тривалий час. Люди віддали перевагу іншому — Іванові Мельниченку. Нічого, що він недавно повернувся в село. До того жив у Росії. Там теж був головою сільради. Знає діло. Вибрали його і не жалкуємо. Іван Васильович дуже уважний до людей. Особливо до ветеранів. Школі допомагає. У селі всі на видноті і все на видноті. Бачимо старання голови. За його участі розроблено проект розвитку села. У нас є щебеневий і піщаний кар'єри. То він так повернув, щоб їх використання давало в касу сільради більше грошей. Цей проект визнано кращим в області. І для його виконання нам дали кошти. А тепер, кажуть, ще один проект голова подав на конкурс у Київ. Якщо голова старанний і уважний до людей, такого у селі завжди підтримають. Кажу це до того, що скоро знов вибори.

Валентина КВАСОВА (*на знімку*), староста села Ужова Рожищенського району Волинської області:

— Сільським старостою Ужової працюю з січня 2004 року. Виконую ці обов'язки на громадських засадах. За цей час разом із сільським комітетом встигли газифікувати село, домоглися встановлення 30 телефонних номерів, допомогли підприємцю відкрити в колишній пустці прекрасний магазин. Оскільки наше село невелике, лише 75 дворів, то зробити це було нелегко. Тільки на прокладання вуличного газопроводу довелося зібрати з мешканців 82 тисячі гривень, на підвідний — 45 тисяч виділила держава. Однак довір'я громади додає сил. Хочемо також збудувати центральний водогін (в селі є водонапірна башта, що не використовується), привести в порядок дорогу, налагодити роботу клубу. Турбує також ситуація з фельдшерсько-акушерським пунктом, де немає навіть елементарного. Маємо проблему з кадрами медпрацівників. Вважаю, що фельдшер повинен жити в селі, а не приїжджати до нас лише на кілька годин. Допомога може знадобитись і вночі.

Приємно, що багато встигли зробити і мої колеги. Так, староста села Окорськ Локачинського району Олег Ліщинський виграв міжнародний гранд з розвитку зеленого туризму. Вони мають у селі велике озеро і хочуть організувати на ньому відпочинок. Проект сільського комітету села Губин Локачинського району (староста Віктор Дудечко) виграв гранд Посольства Королівства Нідерланди для створення центру інформаційного розвитку села. Старости сіл Вишеньки, Єлизаветин Рожищенського району Антоніна Климчук і Лідія Супрун потурбувались про газифікацію своїх населених пунктів, а Юрій Хом'як з Голишева Луцького району — про благоустрій свого села. Багато хто з них вже юридично оформили свої сільські комітети, мають відкриті рахунки, печатки, деякі — заклали комунальні господарства, купили трактори, комбайни, сільгоспреманент. Серед наших найближчих пріоритетів: розвиток зеленого туризму, створення клубів сільських господинь (господарів), молодіжних клубів за інтересами.

Краще організовувати роботу нам допомагає створена на початку цього року громадська організація «Волинське об'єднання сільських лідерів».

Фото Миколи ЯКИМЕНКА.

Тобто сільська громада з хорошим лідером може зробити багато, скориставшись навіть чинним нині законом «Про органи самоорганізації населення». Хоча маємо свої пропозиції щодо його вдосконалення. Зокрема, в частині спрощення системи виборів сільських комітетів і старост вважаємо за доцільне відмінити їх платну реєстрацію в дозвільних органах.

Зінаїда та Іван БРУСНИКИ, жителі хутора Буда (Черкаська область):

— Колись був у нас тут колгосп — з тваринницькими фермами, конюшнею. І школа своя початкова була, і амбулаторія. А тепер нічого немає. Доживають віку старі люди, з двадцятеро корінних жителів зосталося...

Та все ж, попри тугу за минулим, хуторяни визнають, що про них не забуває сільська рада (до Мельничанської сільради жителям хутора добиратися дванадцять кілометрів. Причому, автобусного сполучення з Мельниками, а тим більше з райцентром Чигирином, хутір не має вже п'ятнадцять років). Особливо після того, як у Мельниках відбулася своя «революція» і головою села обрали нову людину — ініціативного й енергійного Анатолія Степановича Хоменка. Разом зі своїми помічниками він часто навідується до Буди. Допоміг уладнати кільком жителям проблеми з субсидіями, добився, щоб відремонтували дорогу, лінію проводового радіо. Працює на хуторі телефон, з'явилася крамничка, кафе для «зелених» туристів. От тільки з постачанням побутових балонів зі скрапленим газом вийшла заковика.

— Але це не Анатолій Степанович винен, — зауважили Брусники. — Пільги на газ скасували з Києва, «зверху». Тепер, кажуть із сільради, добиватимуться, щоб повернули їх назад. Не можна ж так селян ущемляти...

Хоча слово «самоврядування» хуторянам не дуже знайоме, зате вони твердо переконані, що сільрада — це обрана ними своя, сільська, влада. Й вона насамперед повинна служити громаді.

Володимир АБІСОВ, красноперекопський міський голова (АРК):

— Це одна з найбідніших ланок нинішньої системи влади, яка потребує негайного реформування. Я в місцевому самоврядуванні працюю більше двадцяти років, а такого тяжкого фінансового становища, як нині, просто не пам`ятаю. Сьогодні виплата зарплатні в прибутковій частині бюджету промислового (!) Красноперекопська становить 95%. Решта — латання дахів, медикаменти, харчування й ціла купа іншого, чого й у довжелезний список жебракування не вмістиш.

Якщо ми з допомогою Верховної Ради України, сподіваюсь, закінчимо цей рік нормально, то нас із вами очікують такі «сюрпризи-2006», що які там вибори! Бо коли трьох мільйонів гривень нам не вистачає на захищені статті нині, то в наступному році не стачить 5,5 мільйона, щоб виплатити бодай заробітну плату. Ми стали касирами. Чи не забагато касирів у місцевому самоврядуванні в нашій рідній державі? Що вже казати про платню місцевого самоврядування. Нині у виконкомі міськради звільнилося 19 працівників. Ми взяли на роботу трьох студентів у фінуправління, бо ніхто більше не йде. Взяли й трьох спеціалістів першої категорії в управління у справах сім'ї та молоді. Після першої ж зарплати вони прийшли до мене й поклали на стіл платіжну відомість на... 232 гривні, за які мусять прогодувати родини. Що тут коментувати?

Рустем УСЕЇНОВ, цвіточненський сільський голова Білогірського району (АРК):

— Закон про місцеве самоврядування в Україні сьогодні не відповідає вимогам часу. Бо змінилося багато законодавчих актів, більшає нестиковок з існуючим законодавством, що дуже заважає в нашій роботі. Давно назріла необхідність внесення поправок чи прийняття нового закону про місцеве самоврядування, правова, організаційна й фінансова основи якого повинні відповідати положенням Європейської хартії. Чим рішучіше держава передаватиме частину своїх

функцій органам влади на місцях, тим ефективнішою буде їх діяльність у вирішенні соціально-економічних проблем.

Нині ж у бюджетах сільрад на розвиток кошти взагалі не передбачені. Як можна утримувати житловий фонд, вести будівництво, впорядковувати території, навіть утримувати ради? Дозвольте запитати, а чи потрібна взагалі райрада, чи є необхідність законодавчо закріпити розрахунки на утримання районних рад?

Та й образливо низький рівень оплати роботи працівників місцевого самоврядування вже перетворив її на непрестижну професію. Вимоги ж до посадових осіб, до рад, їх виконавчих органів зростають постійно.

Василь АНДРЮЩЕНКО, голова Бабушкінської районної ради (Дніпропетровськ):

— Ми в прямому й переносному значенні опікаємо своїх жителів від народження і до останніх проводів. Гнучко й ефективно керувати таким складним і багатопрофільним господарством виконкомові самому, тим більше в сучасних умовах, було б навряд чи під силу, якби не ціла мережа громадських формувань, що підставили йому свої плечі. Разом вони і становлять єдину систему районного самоврядування. Це квартальні, житлові комітети, ради ветеранів, директорів, споживачів...

Спільно намагаємося виходити навіть із найскладніших ситуацій. Візьмімо, наприклад, утримання житла. У приватному секторі система взаємодії з квартальними комітетами вже відпрацьована роками. А от нові житлові комітети, створювані сьогодні в багатоповерхівках з ініціативи самих мешканців, нерідко займають чисто споживчу позицію: допомагайте і крапка. І виходить: сучасний житловий комплекс «Зоряний» заборгував 4 тисячі гривень квартплати, через що не зміг підготувати до опалювального сезону свою котельню. Хто винен? Невістка. Тобто районна влада. А буквально поруч житловий масив Тополя був з теплом задовго до похолодання: їхній житлокомітет сам суворо стежить за кожною копійкою квартплати, за станом будь-якої засувки у своєму комунальному господарстві. Такому громадському штабові мешканців хочеться допомагати. Але, на жаль, ні для перших, ні для других виконком не має зайвих грошей. Дотуємо тільки аварійні ремонти приміщень бюджетних організацій і тих житлових будинків, які особливо гостро цього потребують. А також частково беремо на себе витрати з вивезення сміття.

Уже не перший рік тривають розмови про формування бюджетів знизу. Але дотепер діє практика спускання сум і розрахунків згори. На території Бабушкінського району є три житлові масиви під загальною назвою Тополя. У 1997 році через пливуни тут сталася катастрофа: під землю пішли житловий будинок і школа. Багато будинків тоді було визнано аварійними. Однак досі роботи з забезпечення безпеки місцевого населення належним чином так і не проведено. Вода продовжує безконтрольно накопичуватись під землею. А на наукову ревізію, будівництво хронічно бракує коштів. Самостійно і навіть з допомогою міста й області їх не зібрати.

Треба, щоб повноваження, дані органам місцевого самоврядування, обов'язково підкріплювались і фінансово, і організаційно. Щоб ми не стояли з простягнутою рукою за кожною копійкою, а могли заздалегідь планувати свої бюджети. Вивезення сміття, приміром, останніми роками подорожчало в 11 разів, ростуть ціни на пальне, електроенергію. А в нашій видатковій частині всі ці зміни згори не передбачені.

Леонід ПЕЧЕРСЬКИЙ, міський голова Теплодара (Біляївський район Одеської області):

— Місцеве самоврядування, на мій погляд, сьогодні скоріше зовнішній атрибут демократії, ніж реальне джерело влади. Воно має не копіювати вищестоящу владу, а мати свій особливий «норов». Приміром, штатний розклад міськвиконкому сьогодні спускається згори. А може, він повинен бути в нашому Теплодарі втричі менший?

Самоврядування — це коли громада сама заробляє гроші, сама їх витрачає, не просить «подачок» з центру. До речі, закон про місцеве самоврядування давно потребує перегляду, в ньому багато декларацій і мало конкретних ліній розмежування різних рівнів влади. Я категорично проти делегування повноважень територіальної громади іншим органам влади. За три з половиною роки місцеве самоврядування в Теплодарі змогло зробити для міста стільки, скільки намагалася зробити обласна влада 10 років. Ми знайшли гроші і збудували Будинок культури, з'явилася гаряча і холодна вода. Теплодар за виконанням плану надходжень до бюджету власних доходів займає третє місце в Україні серед міст своєї групи. План з власних доходів виконали на 158 відсотків!

Місто — самодостатнє, і в територіальної громади одна мрія: не встромляйте палиці в колеса самоврядування. Мова йде про фіскальні органи, перевірки яких перетворилися на дрючок, що заважає нормальному життю міста.

Часто можна почути фразу: держава — це ми. Правильні слова. Але в житті сьогодні, на жаль, інакше: коли народ бере владу в свої руки, влада сідає йому на шию.

Галина ОЛЕЙНИКОВА, мешканка Артемівська (Донецька область):

— З місцевим самоврядуванням, вважаю, у нашому місті дуже сутужно. Громадські ініціативи гасяться на корені. Зараз, ви знаєте, є закон, який передбачає створення кондомініумів, передання житла мешканцям у власність. У нашому місті вже рік не можуть передати будинок на баланс кондомініуму. Жінку, яка почала це все створювати, намагаються будь-що залякати, тільки б вона відмовилася. Щоб ЖЕКам не заважати працювати, як вони працювали раніше.

Я є керівником громадської організації і намагаюся роз'яснювати людям, що вони можуть зробити. Але важко працювати під тиском. За великим рахунком, чиновники не хочуть знати, що таке самоврядування і наскільки воно може допомогти в їхній роботі. А ось звичайні городяни останнім часом справді відчули, що їх можуть почути і що їхній голос може бути вирішальним. Наприклад, в Артемівську влада дала добро на будівництво об'єктів у двох мікрорайонах. Мешканцям така перспектива не сподобалася. Вони просто встали, вийшли на сесію, влаштували пікет, провели збори в своїх будинках. Тобто не допустили будівництва. Потім, коли стали розбиратися, виявилося, що дозволи були видані з порушеннями. Тобто люди самі активізуються, щоб захищати свої права.

Наші мешканці завжди краще знають свої потреби. Якщо у громади питатимуть, чого вона хоче, життя в місті буде стабільнішим і кориснішим. А не таким, як це потрібно владі.

Ігор ТИСЯЧНИЙ, селищний голова Летичева (Хмельниччина):

— Якщо брати в найширшому розумінні слова, то самоврядування для мене, як селищного голови, — це насамперед можливість вирішувати ті проблеми, які ставить громада. Але практично кожна з них, навіть найменша, потребує фінансової підтримки, а от грошима голова якраз і не може розпоряджатись. Бо їх просто немає. Тому й про самоврядування знизу сьогодні говорити важко.

Наш Летичів хоч і має статус райцентру, але це — одне з найбідніших селищ області. Про яку соціальну інфраструктуру можна говорити, коли він єдиний в краї, куди навіть не проведено природний газ? Зрозуміло, для громади ця та багато інших проблем — першочергові для вирішення. Але бюджет наш настільки бідний, що його вистачає лише на доволі скромну заробітну плату бюджетникам. Немає бюджету розвитку — немає дії, руху вперед, то й немає чим керувати.

А така структура, як казначейство, — це взагалі могила для самоврядної організації. Чому навіть тим, що громада заробляє сама, вона не вправі розпорядитись? Селищний голова, котрий має бути всюди: у школі, в лікарні, на підприємстві, — не може не те що якусь проблему колективу розв'язати, а навіть заохотити людей невеликими преміями. Звичайно, казначейство повинно стежити за розумним витрачанням коштів. Але саме стежити, а не забороняти це робити. Бо на ділі виходить, що варто зробити якийсь фінансовий крок управо чи вліво — і це вже страшне порушення. Зате коли назбираємо якусь копійчину — одразу вилучення. Торік у селища вилучили вісімдесят тисяч гривень. Не знаю, як у масштабах держави, але для нас це велика сума, і якби вона залишилася для громади, ми могли б дещо зробити для містечка.

Залежність від фінансів, бюджету, а вірніше — неможливість до них доступитись, багато в чому стримують самоврядні процеси. Є в селищній казні гроші, а в голови можливість ними розпорядитись (звичайно, під контролем і за рішенням громади) — тоді можна говорити, що час самоврядування настав. Доки цього немає, ми залишаємося в режимі пошуку і залежності.

Марк БЕРФМАН, голова Сумської обласної ради:

— У демократичних державах сьогодні місцеве самоврядування залишається найефективнішим органом управління територіальними громадами. За роки незалежності в Україні чимало зроблено для його відродження практично з нуля. Справа в тому, що функціонуючу в Радянському Союзі вертикаль рад навіть з великою натяжкою не можна вважати органом місцевого самоврядування. Тому що, і це принципово, органи місцевого самоврядування в межах своєї компетенції не мають вищестоящих організацій. Головна ж ознака органів місцевого самоврядування є тому, що кожен член територіальної громади має право на врахування своєї думки під час прийняття тих чи інших управлінських рішень у межах компетенції цього органу. Відповідно і органи місцевого самоврядування мають працювати таким чином, щоб кожному членові громади було зрозуміло, чим продиктовано прийняття того чи іншого рішення.

На жаль, для організації по-справжньому ефективного самоврядування в нашій державі зроблено далеко не все. Зараз воно перебуває на стадії становлення. І цей процес іде дуже непросто. Почнімо з того, що чинне законодавство, передусім щодо регіональних органів місцевого самоврядування, не відповідає Європейській хартії, в якій зазначено, що всі вони повинні мати свої виконавчі органи. Сьогодні ж обласні й районні ради готують матеріали для адміністрацій, виконують рішення, прийняті адміністраціями, які, зауважте, призначаються центральною владою, підзвітні їй і жодним чином не залежать від регіональної громади. Така «співпраця» значно знижує ефективність місцевого самоврядування. Тож саме життя вимагає його нагальної реформи. А вона, як на зло, буксує, в тому числі і Закон 3207-1, прийнятий Верховною Радою України в першому читанні ще в грудні минулого року.

За нинішньої системи влади голову обласної ради необхідно обирати всенародно. Щоб відчував відповідальність перед виборцями і був достатньо легітимним за будь-яких розбіжностей з центральною владою. На мій погляд, шляхів для вдосконалення місцевого самоврядування безліч. Узяти хоча б той факт, що нинішнє бюджетне законодавство аніскільки не враховує ні особливостей, ні завдань місцевого самоврядування. Дійшло до парадоксів. Так, у 1997 році обласний бюджет складався з 93 відсотків власних надходжень і 7 відсотків дотацій і субсидій. А ось в наступному році співвідношення різко змінилось: на дотації й субсидії припадатиме 57 відсотків, які, до того ж, не залежатимуть від ефективності роботи органів місцевого самоврядування. Тим самим ми спровокували і тепер пожинаємо утриманський рецидив — коли гроші не заробляються, а вибиваються. Ось лише кілька цифр. Якщо за останні 10 років власні доходи зросли у неповні два рази, то обсяги дотацій і субсидій, навіть страшно сказати, — у 22 (!) рази. Тож нічого дивного, що сьогодні бюджети фактично канули в Лету. Їхнє місце зайняв кошторис на утримання органів управління та підприємств і організацій, які фінансуються з обласного бюджету. Причому щороку він зменшується: на освіту, медицину, культуру... Тому міжбюджетні стосунки необхідно переглянути докорінно, негайно переходити на планування місцевих бюджетів на основі соціальних стандартів і соціальних гарантій.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олександри ЮРКОВОЇ.

Подружжя Михайло та Світлана Кривки — депутати Рівненської обласної ради. Михайло Петрович захищає інтереси територіальної громади Костопільського району, очолює постійну комісію з охорони природи, використання природних ресурсів і ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Світлана Кирилівна — заступник міського голови Рівного. До облради обрана мешканцями обласного центру і очолює постійну комісію з гуманітарної політики.

***На знімку*: подружжя депутатів Михайло та Світлана Кривки.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву Голосу України).

**26 квітня 2005 року.
Національний палац «Україна».
Перші Всеукраїнські збори представників місцевого самоврядування.**

За дванадцять з половиною років

Я працювала впродовж дванадцяти з половиною років у інфекційному відділенні з хворими на СНІД. Чи маю право на пільгову пенсію і який буде її розмір? Чи зараховується до пільгової пенсії два роки навчання в медучилищі і час відпустки з догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку?

Н. НЕДІЛЯ.

Севастополь.

Окремі медичні працівники мають право на пенсію за вислугу років і на пенсію за віком. Тому потрібно чітко розмежувати ці два види пенсій.

1. Пенсії за вислугу років працівникам охорони здоров'я призначаються незалежно від віку за наявності спеціального стажу роботи не менш як 25 років згідно з Переліком закладів і установ освіти, охорони здоров'я та соціального захисту і посад, робота на яких дає право на пенсію за вислугу років, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 4 листопада 1993 р. № 909 (із змінами та доповненнями). Зокрема, право на пенсію за вислугу років мають лікарі та середній медичний персонал (незалежно від найменування посад): лікарняних закладів, лікувально-профілактичних закладів особливого типу, лікувально-трудових профілакторіїв, амбулаторно-поліклінічних закладів, закладів швидкої та невідкладної медичної допомоги, закладів переливання крові, закладів охорони материнства і дитинства, санаторно-курортних закладів, санітарно-епідеміологічних закладів, діагностичних центрів.

До спеціального стажу зараховується лише безпосередньо період роботи на посадах, передбачених зазначеним переліком. Навчання в медучилищі до спеціального стажу роботи для призначення пенсій за вислугу років не зараховується.

Час перебування працюючих жінок у відпустці з догляду за дитиною до трирічного віку зараховується і до загального, і до спеціального стажу роботи.

Відповідно до статті 60 Закону України «Про пенсійне забезпечення» та статті 24 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» робота в період до 1 січня 2004 року в лепрозоріях і протичумних закладах охорони здоров'я, у закладах (відділеннях) з лікування осіб, заражених вірусом імунодефіциту людини або хворих на СНІД, в інших інфекційних закладах (відділеннях) охорони здоров'я, у патолого-анатомічних і реанімаційних відділеннях закладів охорони здоров'я, а також у психіатричних закладах охорони здоров'я зараховується до стажу роботи, в тому числі й до спеціального у подвійному розмірі. Робота в зазначених закладах після 1 січня 2004 року зараховується до страхового стажу в одинарному розмірі.

Розмір пенсії за вислугу років визначається відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» виходячи з одного відсотка заробітку за кожний повний рік роботи (за 25 років пенсія призначатиметься в розмірі 25 відсотків заробітку) і виплачується після залишення роботи, яка дає право на зазначений вид пенсії.

2. Стосовно пенсій за віком. Молодші спеціалісти з медичною освітою та молодші медичні сестри у туберкульозних та інфекційних установах, відділеннях, кабінетах, а також у психіатричних (психоневрологічних) лікувально-профілактичних установах і відділеннях будинків дитини користуються правом на пенсію за віком: жінки — при досягненні 50 років, загального стажу 20 років та пільгового стажу роботи 10 років; чоловіки — при досягненні 55 років, загального стажу 25 років та пільгового стажу роботи — 12 років 6 місяців.

До пільгового стажу також не зараховується період навчання в медучилищі і зараховується час перебування у відпустці з догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку. Пенсія, призначена за віком, виплачується в повному розмірі незалежно від отримуваного заробітку.

Володимир МАКСИМЧУК,
заступник керівника управління з питань соціального захисту апарату Федерації профспілок України.

Як повернути вкладникам 100 млрд. гривень

■ **ДО УВАГИ УРЯДУ**

Чесно кажучи, і не повертався б уже до цієї власної ідеї (обридло!), якби не один доморощений економіст у телеящику. Вмикаю, а він каже буквально: «Чим більше буде грошей у населення, тим гірше для нашої економіки». Отакої! Ось у мене є 10 гривень, а в сусіда — 100. Кому краще жити? Моєму сусідові — по-перше, по-друге — державі, бо мій сусід ті гроші на щось витратить або в якусь справу вкладе. А держава з будь-якої фінансової операції свою копійку матиме. Чи не так?

Давно то було. Юне покоління «лицарів пера і мікрофона» навряд чи й пригадує вже сенсаційні заголовки на перших сторінках усіх без винятку столичних видань про...

А був 1993-й. І в славному місті Кіровограді сталася подія, що небавом набула масштабів нечуваних. І навела на великі роздуми.

Словом, там помер такий собі електрик Ільїн. Жив, бідолаха, самотньо, ходив у драних черевиках, родичів не мав. І про його смерть сусіди випадково довідалися: нема та й нема, не видно. Пішли до його приватного обійстя — і жах їх охопив: усе воно — хата, хлів, прибудови, підвал, горище — геть усе було завалене старовинними книжками, картинами, іконами, орденами, статуетками... Усього цього добра, словом, на добрі п'ять музеїв обласного значення. Так писали газети.

Колекцію оформили на державу. Приїхали експерти, оцінили в суму з багатьма нулями.

Я заголовкам не повірив, запитую колег, які туди їздили: може, ви з нулями помилилися? І почув у відповідь грізне: «Сказано ж, що це — попередня оцінка».

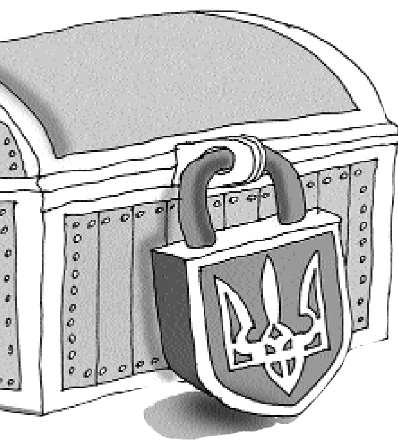
Нічого собі оцінка в... 30 млрд. доларів. У 1993-му! Який там Білл Гейтс у ту пору! Які там арабські шейхи!! От де, виявляється, жила якщо й не найбагатша людина світу, то найбагатший електрик — точно: в самісінькім центрі України.

Що далі? А кілька місяців газети пописали про сенсацію і... забули.

Потім було відомо що: вибори за виборами — то президентські, то парламентські... І хоча б один з кандидатів обминув тему обдурених вкладників? Авторитетно кажу: ні! Різниця була лише в термінах погашення — хто обіцяв повернути людям гроші за 10 років, хто за 5, були й такі, що оперували терміном у 2 роки. Але все це — пісні на публіку з приспівом «виберіть мене». Бо хто конкретно пропонував механізм повернення? Ніхто.

Про яку суму мова? Про 120 мільярдів. Повноцін-

них українських мільярдів повноцінних українських гривень. А це значить, що коли повертати народу по 10 млрд. щороку, процес розтягнеться на 12 літ, коли по 1 млрд. — на 120. Ви готові стільки чекати грошей, які колись в одну мить «з'їв» радянський прем'єр Павлов і його гопкомпанія?

Що пропоную я? Взяти половину колекції Ільїна, яка через десять років, у 2003-му, оцінювалася вже в 40 млрд. доларів (і яку, за свідченням преси, потихеньку стали розкрадати) і виставити її на міжнародні аукціони. 20 млрд. доларів множимо на 5 грн. з гаком і отримуємо суму в 100 млрд. грн. з хвостиком. «Хвостик» віддаємо державі на відрядження спеціалістів за кордон, охорону експонатів тощо. І за один рік робимо «внутрішню інвестицію» — повертаємо вкладникам майже всі їхні гроші. Погано це чи добре для людей? А для держави? Цю суму люди вкладуть же в щось.

І ніяких передвиборних обіцянок не треба.

Мені скажуть: хто уповноважив тебе тринькати національне надбання? Відповідаю: потрібна авторитетна комісія на урядовому рівні. Хай оцінять, що нам варто залишити для своїх «мистецьких арсеналів» (ті ж рукописи Гоголя — нема сумніву), а що вивезти і прода-ти (ті ж папіруси єгипетських фараонів. В Ільїна було все).

Один такий кидок на всі оці «Сотбіси» — і Україна робить рішучий прорив у економіці. Це як двічі по два — чотири.

Ця ідея прийшла до мене давно. І поніс я її «в маси»: народним депутатам, письменникам (навіть одному Шевченківському лауреатові), суперпатріотичним партіям, суперпрогресивнопопулярним газетам, усій іншій «опінії». Хоч би хто чхнув!

Ну з обранцями народу все ясно, на зорі незалежності вони шукали скарб гетьмана Полуботка. І — не знайшли. (До речі, якби були в порядку всі папери, то цей скарб, за твердженням дослідників, сьогодні дорівнював би 10 трильйонам отих самих доларів.)

Ну а решта діячів-інтелектуалів-публічників? Не можу знайти пояснення: чому в нашій державі нікому ніякі, бодай навіть не такі вже й нереальні ідеї не потрібні! Оце і все. Правда, якось одна газета заслала до мене свого співробітника, щоб я поділився ідеєю. Я поділився. Це було рік тому. Публікації так і не дочекався. Тож і махнув рукою на все. А тут вилазить цей «економіст» на екран і починає верзти якісь дурниці. І я розізлився. І — написав цього листа. З великою надією на те, що читачі «Народної справедливості» залучаться до його обговорення.

Бажаю всім не бути бідними.

З повагою —
Іван ІВАНИЦЬКИЙ,
обурений вкладник і — журналіст.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Порив безнадії і відчаю

Скільки їх було в нашій історії...

У Базарі, селі, що входить до другої зони радіоактивного забруднення, того дня було велелюдно. Люди, приїхали сюди з різних регіонів України покласти вінки й кетяги калини до меморіалу, що нагадує нам про ті давні події...

20 листопада 1920 року армія УНР змушена була перейти річку Збруч, щоб потрапити на польську територію, де влада наказала здати зброю. Але бойову організацію було збережено, як говорилося в одному з документів, «для повернення на Україну». Ситуація для цього здавалася сприятливою: на початку літа 1921 року селянство, обурене політикою воєнного комунізму та продрозверсткою, коли вилучали продовольчі запаси, масово йшло у повстанські загони. На підтримку народу і розраховував головний отаман військ УНР С. Петлюра. Та поки тривала підготовка, ситуація різко змінилася: Червона Армія знешкодила повстанські загони в Україні. Але відмовитися від походу вояки та їхні командири не бажали.

Під час відзначення річниці розстрілу учасників Другого зимового походу армії УНР в селі Базар.

Тоді бракувало не тільки зброї. Ю. Тютюнник у рапорті С. Петлюрі писав: «Окремо треба сказати про стан взуття і одягу старшин і козаків, що вирушили на повстання. Взуття: 35 відсотків цілком розутих (босі), а решта вояків у дуже кепському взутті. Одяг: 50 відсотків без шинелей, одяг решти — старий і потертий. Щоб якось вийти з цього становища, для босих були закуплені ликові постоли».

Головна група — Волинська (216 старшин і 663 козаки) перетнула кордон 4 листопада. Спершу все йшло успішно. Навіть на деякий час захопили важливий залізничний вузол Коростень, склад боєприпасів. Та проти них кинули дві тисячі червоноармійців із Києва і слухачів Школи червоних командирів із Житомира, потім повстанців наздогнала і кінна дивізія Котовського. Дуже заважали глибокий сніг і сильний мороз. Частина бійців зовсім відморозила ноги. З Подільською групою з'єднатися не вдалося, а тривалий безуспішний марш, зроблений задля цього, тільки підірвав сили. І на територію Польщі повертатися не могли — їх оточили котовці. Останній бій відбувся 17 листопада біля Малих Миньків під час спроби переправитися через річку Звіздаль: 250 вояків загинули, 443 потрапили в полон. Тільки близько сотні змогли вирватися з оточення й перейти польський кордон.

Полонених привезли в Базар, де зачинили їх у церкві й синагозі. 84 чоловіки конвоювали до Києва і згодом стратили. А 359 за вироком «надзвичайної п'ятірки» розстріляли в Базарі.

20-ті роковини цих подій називають другою Базарською трагедією. Ту дату Центральний провід ОУН, зокрема й Олег Ольжич, син відомого поета Олександра Олеся, вирішили відзначити вшануванням пам'яті жертв II Зимового походу. На могили розстріляних прибуло стільки людей, що це вразило фашистських окупантів, які відповіли масовими арештами й розстрілами.

Наступна спроба вшанування припадає на 1990 рік. Більшості доїхати до Базара тодішня влада не дала можливості, а декого ще й побили. Через рік цю акцію вперше вдалося нарешті здійснити вільно й безперешкодно. А 26 серпня 2000 року уже відкрили пам'ятник полеглим. На ньому викарбувано імена учасників походу. Автор проекту меморіалу — Олег Борис, голова правління Житомирської організації Національної спілки архітекторів України. Кошти на виготовлення та встановлення меморіалу зібрало об'єднання колишніх українських вояків у Британії на чолі зі Святомиром Фостуном. Біля меморіалу є ще курган з великим хрестом на вершині. Тут перепоховали останки 46 вояків, які полягли в бою біля села Звіздаль. Заступник голови ОДА Ірина Синявська запевнила, що все зроблять для того, щоб меморіал загиблим повстанцям став пам'яткою національного значення.

А з усього, що було сказано промовцями біля меморіалу, найбільше запам'яталося гірке запитання: коли, нарешті, навчимося робити висновки зі своїх і чужих помилок, забудемо про розколи, чвари. Адже саме через них Україну так мало людей боронили і під Крутами, і під Базаром, потім були 33-й і 37-й роки... А ще звучали обіцянки відродити село Базар, яке після аварії на ЧАЕС майже обезлюдніло.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.
Фото автора.

Потеплішає в «кишені» у ТЕЦ

Сенсаційна заява про зниження цін на тепло обрадувала щонайменше 40 відсотків миколаївців. Що це?

На дверях під'їздів з'явилися свіжі листівки. Не передвиборні, не боргові зі списками і не рекламні за змістом. Сюрприз для мешканців від Миколаївської ТЕЦ. У перших рядках послання — приваблива пропозиція знизити тариф на тепло на 16 відсотків. До того ж нам, споживачам теплової енергії, пояснюють — після набрання чинності Законом «Про теплопостачання» в ТЕЦ з'явилося право укладати договори безпосередньо з населенням. Минаючи посередницькі організації. Природно, мається на увазі, що в такому разі теплоносій подешевшає. І справді, населенню пропонують платити 71,73 гривні за одну гігакалорію замість нинішньої ціни в 84,86 грн.

Для цього жителі повинні оплатити вартість тепла за жовтень за тарифом 81 копійка за квадратний метр. А в наступні періоди «нарахування виконуватимуться за фактично спожиту теплову енергію». Та от проблема. Що таке «фактично спожита енергія», листівка не пояснює. Як не пояснюють її автори методику розрахунку споживання.

У тих будинках, де встановлено лічильники, зробити це нескладно. Усе тепло в Гкал ділиться на опалювальну площу квартир, і одержуємо суму до оплати. До того ж все-таки іноді доводиться переплачувати. Якщо, приміром, немає ентузіаста, який стежить за кількістю отриманого тепла і має доступ до засува. Але будинків з лічильниками в Миколаєві усього 20 відсотків. Як рахувати фактичну теплоенергію в інших?

Звичайно, в ідеалі, якби в кожного споживача був індивідуальний лічильник, він міг би регулювати подавання тепла. Але це технічно неможливо. Тому роль "регульовальника" бере на себе ТЕЦ.

І ось тут розкривається основне лукавство теплоелектроцентралі. Воно конспірується привабливими обіцянками, і зрозуміти його простому мешканцю досить складно.

Річ у тім, що ТЕЦ зацікавлена в максимальному виробленні теплової енергії. По суті, вона є супутнім продуктом виробництва електроенергії. Електроенергія — товар ліквідний, за який із ТЕЦ розраховуються без затримок. Що більше виробляється електроенергії, то більше тепла, і воно фактично «висить на хвості» у ТЕЦ. Тепер теплоцентраль скидатиме все вироблене тепло і нав'язуватиме його населенню. Навіть якщо в цього населення немає потреби в такій його кількості.

Досить легко цей принцип «розкидання» пояснити на прикладі. Ви приходите в магазин для того, щоб купити 300 грамів ковбаси. А вам відповідають, вибачите, але нам завезли тонну. І на вас припадає п'ять кілограмів. У такий спосіб діятиме і ТЕЦ.

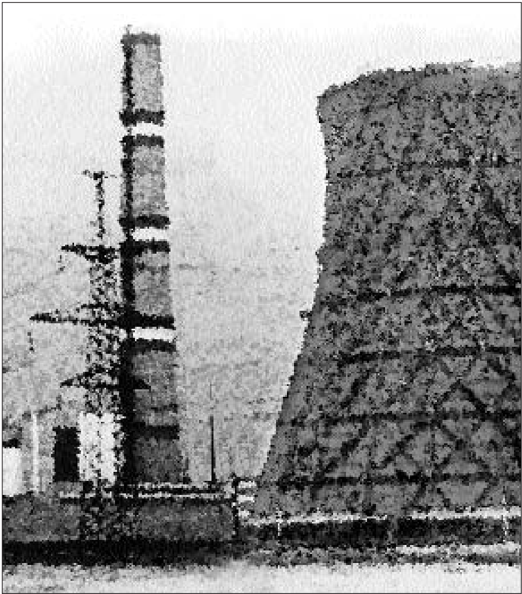
Підстави так стверджувати? Будь ласка. Торік КП «Міськтепломережі» не прийняло від ТЕЦ частину теплової енергії за березень і квітень на пристойну суму. А цього року надлишки «повісять» на населення. І так званого фактично спожитого тепла стане набагато більше. Виходить, і платити доведеться більше. Адже нам пообіцяли знизити вартість однієї віртуальної гігакалорії, а не вартість опалюваного квадратного метра.

Раніше роль замовника послуг, що регулював потрібну кількість тепла для населення, виконувало підприємство «Міські теплові мережі». Замовник чітко визначав, скільки тепла треба подати у визначений період часу. Потеплішало — менше, похолодало — більше. Для виконання такої функції в «Теплових мереж», на відміну від ТЕЦ, є досвід і фахівці. Рішення про перехід до прямих відносин зі споживачами було прийнято міською владою поспішно, без відповідних процедур і в розпал опалювального сезону.

Так само поспішно ТЕЦ обходить жителів, міняє книжки, умовляє підписати договори. На жаль, багато хто, не розібравшись, підписує. Чим це загрожує? Щонайменше — невдоволенням громадян, котрі за місяць-другий побачать, як зросли суми платежів. Щонайбільше — відсутністю платежів за тепло взагалі.

Звабний вигляд має й обіцянка ТЕЦ постачати в будинки гарячу воду цілорічно, а не тільки в опалювальний сезон, як нині. Оце вже прожектерство. Тому що у 50 відсотків міських комунікацій критична точка зношеності — давно в минулому. А на їх реконструкцію потрібні кошти, і чималі.

Нехтує ТЕЦ і Закон «Про житлово-комунальні послуги». У ньому чітко визначено, хто є виробником, а хто виконавцем послуг. У пропонованому ТЕЦ договорі ця організація не визначає себе як виконавця. А це означає, що в зниженні температури в квартирі нижче 18 градусів звинувачуватимуть ЖЕКи. Крім того, однобічна акція ТЕЦ переходу на індивідуальні розрахунки зруйнувала єдиний тариф у місті. І фактично, за розрахунками фахівців, замість обіцяного 16-відсоткового зниження вартості тепла, воно знизиться лише на 6 відсотків.

Є й інші запитання до ТЕЦ. Наприклад, про її юридичний статус. Будучи відкритим акціонерним товариством, підприємство не має жодної акції. Свого часу ВАТ «Миколаївська ТЕЦ» з'явилася на світ шляхом корпоратизації державного підприємства з такою само назвою. Водночас ДП оголошується банкрутом. Прокуратура міста визначає, що корпоратизація підприємства не завершена. Тому розпорядником майна ВАТ призначається створене в 2003 році і зареєстроване в Києві ТОВ «Миколаївська ТЕЦ». До статутного фонду цього підприємства внесено державне майно ВАТ на суму 18,4 мільйона гривень. Фактично ТОВ «Миколаївська ТЕЦ» — «липова контора», що підтверджує лист із прокуратури. Але дотепер реальне ВАТ це державне майно повертати собі не поспішає. І не використовує можливість ліквідувати ТОВ через суд. Прокурор міста вніс подання про усунення порушень законодавства про господарчі товариства з вимогою притягнення до дисциплінарної відповідальності посадових осіб ВАТ «Миколаївська ТЕЦ».

Простіше кажучи, акціонерне товариство тримає майно в іншій фірмі, маючи при цьому певні цілі. Які? Можна тільки здогадуватися. Наприклад, щоб, дочекавшись інвестора, приватизувати теплоелектроцентраль, перевести її в приватні руки. І отоді всі «принади» приватизованого тепла на собі відчує кожен.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Виходять із тіні

Крим. Більш як чотири мільйони гривень податків від фізичних осіб надійшло у бюджет за чотири місяці дії програми «Зарплата без конвертів». Керівники майже 700 підприємств значно підвищили зарплату своїм працівникам.

Як з'ясувалося, зокрема, на виробництві одного з відомих сімферопольських харчових підприємств офіційно оформлено лише 13 працівників із середньомісячною зарплатою, що нижча за прожитковий мінімум. А після довірливої розмови з податківцями керівник підприємства зарахував ще 74 найманих робітників. Тепер увесь колектив тут працює офіційно, зарплата збільшилася удвічі, пішли відрахування у Пенсійний фонд. Відтак у бюджет додатково надійшло п'ять тисяч гривень податку з прибутку фізичних осіб.

— Акція дала змогу тисячам кримчан легалізувати працю, забезпечити соціальний захист, відчути себе впевненішими в завтрашньому дні, — каже голова Державної податкової інспекції в автономії Валерій Пробий-Голова.

Кримські податківці переконують роботодавців у тому, що офіційне працевлаштування вигідне для всіх, адже відкрито працювати — краще і спокійніше. Практику програми «Зарплата без конвертів» вони пропонують застосувати і в інших регіонах.

Віктор ХОМЕНКО.

У музеї — чудотворна ікона?

■ **ДИВА**

Дивовижні ікони Пресвятої Богородиці 18—19 століть вперше виставив у своїх залах Івано-Франківський краєзнавчий музей. За словами заступника директора музею, відомого етнографа і краєзнавця Михайла Паньківа, у 1981 році до музею під'їхала машина, в кузові якої, як дрова, були скидані ікони. Їх вивантажили, сказали «забирайте», і більше тих людей ніхто не бачив. А ікони зберегли і ось виставили на огляд.

Михайло Ілліч розповідає, що комуністична влада з релігійними святинями не церемонилася. Але і серед радянських чиновників траплялися різні люди. Які ікони потрапили тоді до музею, ким написані, з яких храмів чи колекцій вилучені, невідомо й досі. Під іконами, як правило, напис: «Автор невідомий».

Та, мабуть, колись це були відомі майстри, бо ікони — незвичайної краси і благородства. Поспіхом розглядати їх не можна. Забуваєш, що ти в музеї, а не в храмі. Відчуваєш незвичний трепет і хочеться тихо помолитися.

Свого часу, реставруючи одну з цих ікон, івано-франківський мистецтвознавець Валерій Твердохліб натрапив на підпис українського живописця європейського рівня Модеста Сосенка (1875—1920). Родом він із села Порогів Надвірнянського району, а малярству навчався у Краківській школі мистецтв, Мюнхенській та Паризькій академіях. Нині лише його ікона у колекції ідентифікована. Яку загадку таять всі інші, мабуть, не довідається вже ніхто. Та одна з них особливо хвилює музейних працівників. Вони гадають, що ця ікона може бути чудотворною!

— Коли з ініціативи директора музею Ярослава Штиркала мистецтвознавці Степан Осташа і Валерій Твердохліб формували виставку ікон, я звернув увагу на те, що на одній з них на головах Матері Божої та маленького Ісуса є корони, — каже Михайло Ілліч. — Відомо, що Папа Римський чудотворні ікони «коронував». Зазвичай корони були золоті або срібні. А ці — з латуні. Я звернувся до вченого-теолога отця Івана Кузовика. Він зауважив, що ті корони можуть бути не лише з дорогоцінних металів. Тому ймовірно, що до нас випадково потрапила саме чудотворна ікона. Зізнаюсь, не втримався, підніс до ікони долоню і відчув, що від неї справді йде потужне тепло.

Пан Михайло сказав, що є спосіб перевірити, чи ікона справді чудотворна. Треба попросити у Матері Божої зцілення від хвороб.

Я повернулася до загадкової ікони. Серце калатало від хвилювання. Заглянувши у глибокі, всерозуміючі очі Пресвятої Богородиці, які лагідно-проникливо дивилися у мою душу, щиро помолилася і попросила здоров'я для людей, яких я люблю. А потім, озирнувшись, чи ніхто не бачить, вдячно поцілувала подол її сукні. Відчувала, що Богоматір мене чує, навіть якщо гіпотеза про чудотворність ікони так і залишиться гіпотезою.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

В отамана Сірка — серйозні гості

Кошовому отаману Івану Сірку було присвячено III Всеукраїнську наукову конференцію, яку організували і провели Нікопольська держадміністрація спільно з Нікопольським регіональним відділенням Науково-дослідного інституту козацтва Інституту історії України. Як каже директор відділення Владислав Грабовський, важливого звучання конференція набула завдяки темі українського степового порубіжжя. Теорія контактних зон, або Великого Кордону, давно популярна серед істориків світу, а тепер знайшла прихильників і в Україні. Цей методологічний підхід є по-справжньому новим і перспективним.

На конференції було багато науковців з Києва, Дніпропетровська, Запоріжжя, Чернігова, Одеси, Херсона, Бердянська. Розглянуто грунтовні доповіді з цілої серії проблем історії запорозького козацтва. Ось, до прикладу, назва однієї доповіді — «Великий Луг Запорозький: екохронографія, топоніміка, історична демографія, мікроісторія. Іван Сірко та його доба в історичному краєзнавстві Нікопольщини». Не залишився поза увагою науковців і практичний бік справи. Вони звернулися до центральної та регіональної влади з пропозицією включити меморіальний комплекс «Могила Івана Сірка» до національних та регіональних програм і надати йому постійне державне фінансування.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Сільський храм мистецтв

У селі Степові Хутори Носівського району урочисто відкрили Центр культури і відпочинку, який красою, просторістю перевершив чи не всі аналогічні заклади області. Подарунок сільським трудівникам зробив заслужений будівельник України, генеральний директор «Житло-Буду» Іван Куровський, який останнім часом взяв під свій патронат кілька сіл на Чернігівщині. У храмі мистецтва першими виступили відомі українські співаки Дмитро Гнатюк та Павло Зібров.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

СЕЛО
СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2005 ■ № 232 (3732)

Конфлікт, а району — збитки
11-та стор.

Голова правління НАЦУ «Укрцукор» Микола ЯРЧУК спростовує інформацію про підтримку ліберального режиму ввезення в країну цукру та цукрових сиропів із Росії та Грузії, повідомлену «Голосу України» представником асоціації і надруковану в газеті від 30 листопада 2005 року. Мало того, асоціація послідовно захищає внутрішній ринок цукру та інтереси учасників бурякоцукрового виробництва

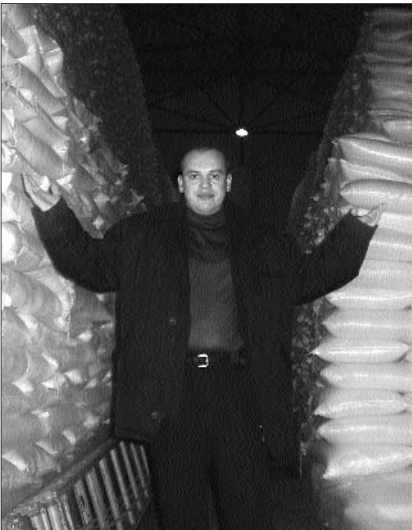
■ ВЕРСІЇ

«Наїзд» на завод спричинила битва за буряки

У листопаді Бобровицьким районом прокотилася чутка, що власники Новобиківського цукрозаводу мають намір порізати підприємство на метал. Можливо, саме це призвело до паніки серед товаровиробників, які ще не отримали повного розрахунку за здану цукросировину. Кілька керівників сільгосппідприємств звернулися по допомогу до районної влади, навіть прокуратури.

Невдовзі представники сільгосппідприємств з'явилися на заводі, що, у свою чергу, змусило керівництво підприємства просити захисту у райпрокуратури.

Що ж сталося?

...Йдемо з директором ТОВ «Новобиківський цукровий комбінат» **Ярославом ДЖУСОМ (на знімку)** по території заводу, який працює на повну потужність, сповнений специфічного солодкуватого запаху виробництва. Переконуюсь, що обладнання переважно застаріле, але воно ще, як мовиться, у робочій формі. Новобиківський цукрозавод пройшов стадію банкрутства. У січні цього року головний пакет акцій підприємства став належати Ярославу Кожушку. Він, ще орендуючи завод, у 2003 році провів його газифікацію, почав ремонтні роботи.

Ярослав Кожушко обурений інтригою, яка розгортається довкола заводу.

— Ми нормально працюємо, — зазначив він, — вже виплатили сільгосппідприємствам, фермерам, приватним особам 15 мільйонів гривень. Ще залишилось два мільйони. До середини грудня розрахуємося згідно з договорами з усіма постачальниками сировини. Нині у нас достатньо вироблено цукру, щоб розплатитися з виробниками. Тож ми не розуміємо, звідкіля пішла така компрометація...

Можливо, цьогорічні здобутки новобиківчан стали неприємним сюрпризом для конкурентів. Сировинне поле Чернігівщини виявилося, чесно кажучи, тіснуватим для чотирьох місцевих цукрових заводів. Отож почалося перетягування у такий спосіб сільгоспвиробників на свій бік?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

Борщ із бананів

Хоч би що вкладала у споживчий кошик офіційна статистика, хоч би як обчислювала його вартість, а для багатьох господинь найточнішим мірилом усіх цін і продуктів є... борщ. Напевно, за багато віків він став однією з найулюбленіших страв українців не лише через те, що смачний та поживний, а ще й через те, що дешевий і доступний. Усе, що для нього потрібно, завжди росло на домашній грядці: морква і буряк, картопля і цибуля, квасоля і капуста — все під руками.

Продукти ці ніколи не були в розряді дефіцитних. І сьогодні базарні ряди на них не бідні, але ж ціни... За кілограм згаданих овочів треба віддати від двох до двох з половиною гривень. На Хмельниччині до такої планки вартості рідна картопля ще ніколи не доходила. Якщо порівняти ціни, то бульба уже практично дотягує до вартості бананів. Дивина та й годі. Бо делікатний заморський фрукт, який потрібно ще й від морозів вберегти, приїжджає до нас за тисячі кілометрів, проходить через кілька митниць, «всмоктує» у себе всі транспортні накрутки, не один митний збір, проходить через руки кількох перекупників. А картопля звично росте на кожній грядці. У сезон, коли треба її копати, практично не знайдеш жодної міської родини, котра не поспішала б на картопляну ділянку. То чому ж ціни на цей овоч, як і на решту інших, ростуть так стрімко?

Коли заходить мова про зростання вартості сільгосппродукції, як правило, посилаються на дорожнечу техніки, постійні бензинові кризи. Тут, мовляв, від селянина нічого не залежить — саме життя піднімає ціни. Але ж на овочевому полі вся техніка — це сапа з лопатою. А пальне — хіба що пляшка для компанії, яка дружно садила чи викопувала урожай. Мабуть, десь між бульбами закопана якась інша причина.

Як засвідчила статистика, нинішнього року область зібрала дев'ятсот сімдесят дев'ять тисяч тонн картоплі. На решту овочів припало ще сто сімдесят чотири тисячі тонн. Про першу цифру делікатно сказано, що вона на дванадцять відсотків менша, ніж торішня. Зрозуміло, що менший урожай завжди піднімає ціну. Але спробуємо ще трохи розібратися у цифрах.

Згідно з тими самими даними, дев'яносто дев'ять (!) відсотків цього урожаю зібрано в господарствах населення. Не буду прискіпуватись до того, наскільки точно підраховано всі ці тонни моркви, петрушки й буряку в дядьківських коморах. Бо хтозна, якою тоді буде цифра відставання, а вона аж ніяк не прикрашає загальні показники області. Але цілком очевидно, що вирощені у власних господарствах овочі здебільшого і призначаються для власного споживання. Хто бував восени в селі, знає, що на кілька сотень дворів знайдеться лише декілька господарів, котрі повезуть свою картоплю на базар. Решта у кращому разі обміняють її у заїжджих мінял зі східних областей на кавуни, перець, помідори і олію. Отож на місцеві ринки ця картопля навряд чи дійде. Про централізовані поставки «другого хліба» мова навіть не йде. Хто і куди поставлятиме отой один відсоток із загальнообласної овочевої комори? У переважній більшості це замовлення шкіл, інтернатів, лікарень, військових частин. Одне слово, таке поняття як картопляне поле, давно звузилося до дядьківського городу. Ось такі банани з редькою.

Овочівництво давно стало непопулярним навіть серед міцних господарників. І проблема тут навіть не так у високій трудозатратності цієї галузі, як у труднощах зі збутом. Парадокс та й годі: на ринку ціна росте, а господарствам не вигідно йти туди зі своїм товаром. Не те що магазин, а й простеньку торгову ятку на ринку господарство не поставить, а з відром картоплі ніхто вистоювати не буде. Залишається лише згадати ще радянську мережу овочевих магазинів. Не переповідатиму ні про ціни, ні про якість того товару — все минулося. Головне в іншому: тодішній товаровиробник мав де продати свою продукцію, на відміну від теперішнього. На жаль, уже не він, а перекупник давно диктує свою ціну.

У зв'язку з цим пригадалася розмова із керівником одного з доволі потужних сільгосппідприємств області про те, як там вирішили зайнятись птахівництвом. Усе йшло нічого: і качат завезли, і птицю вигодували гарну, а коли дійшла справа до продажу, з'ясувалося, що й двадцять гривень за тушку ніхто не давав. Відверто сказати: не повірила таким словам. Бо ж знаю, на ринку і курку за такі гроші не візьмеш — не те що добру качку. Ото ж бо й воно, погодився керівник, але в кого міський житель усе це купує? Або у торговців на ринку, або у сучасних супермаркетах. Селянину ні в той, ні в інший торговий ряд просто не пробитись. Навіть із м'ясом. А що вже казати з картоплею, морквою, буряком?

Попит на всі ці продукти давно визначає не ринок, а базар. А він примхливий і не прогнозований, на відміну від справжніх ринкових відносин. Тому і зашкалюють ціни на свій домашній продукт, а привізний дедалі певніше почувається на наших прилавках. Якщо й далі справи підуть так, то, дивись, доведеться ще й борщ навчитись варити із бананів та апельсинів.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

■ ПЕРСПЕКТИВА

«Акційна» картопля

Вирощувати картоплю вигідно — вирішила переконати селян Рівненська обласна сільськогосподарська дорадча служба, яка за рахунок коштів спільної україно-канадської програми закупила для розмноження елітне насіння картоплі голландської селекції: переважно сорти «Санте» та «Слов'янська».

А шлях для розмноження вибрали цікавий: насіння роздали у господарства із високою культурою виробництва з тим, щоб частину вирощеного врожаю опісля знову роздати ще для більшої кількості селян. Скажімо, цьогорічної весни голова фермерського господарства «Влада» із Млинівського району Олександр Романчук посадив тонну «акційної» картоплі, а восени зібрав у вісім разів більше. А цими днями фермер, як і передбачено договором, продовжив започатковану програму — роздав жителям Малих Дорогостаїв та навколишніх сіл по 50 кілограмів сортової картоплі *(на знімку)*. Тепер двадцять господарів — нових учасників акції зобов'язані навесні посадити «Санте» та «Слов'янську» і поділитися вирощеним урожаєм — кожен із двома наступними бажаючими долучитися до нової програми. Акція триватиме доти, доки високопродуктивні сорти не витіснять малоефективні.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Фото автора.

Бурштинова лихоманка у законі

■ ІНІЦІАТИВА

Після того, як до людей дійшла інформація про те, що в поліських районах Рівненщини знайдено поклади бурштину, почалася лихоманка, схожа до тієї, на яку свого часу «перехворіла» Америка. Поліщуки ринули в ліси в пошуках сонячного каменю. Шукачі перетворювали лісові місцини в такі, де можна знімати фільми про війну, бо, як кажуть старожили, навіть тоді після бомбардувань у лісах було менше вибоїн та ям.

Першими, щоб врятувати ліси, забили на сполох лісівники. Згодом до них підключились і правоохоронці. При УМВСУ в Рівненській області навіть створили відділ спеціальної міліції, в обов'язки якого, крім інших, входило оберігати родовища сонячного каменю. Крім того, до операцій долучаються і дільничні інспектори, працівники ДАІ, інших міліцейських підрозділів. Отож почали більше виявляти нелегальних копачів бурштину: міліцейські зведення рясніють від таких фактів. Скажімо, нещодавно за дві доби лише на угіддях СПП «Азалія», що в Сарненському районі, міліція затримала 25 селян, які незаконно видобували бурштин, у них вилучено три мотопомпи кустарного виробництва, чимало сонячного каменю.

— Тільки в селах, що входять до складу Клесівської селищної ради, де проживає основна частина нелегальних старателів, з початку нинішнього року вилучено 63 пожежні мотопомпи, більш як 40 безгосподарних мотоциклів та 5 автомобілів, а також сім кілограмів бурштину. Навіть порушені 26 кримінальних справ за ст. 240 ККУ не зупиняють людей, — розповідає начальник Сарненського райвідділу УМВСУ полковник міліції Олег Адамець.

Отже, хоч би як правоохоронці боролися з бурштиновою лихоманкою, позбутися її не вдається. І це не дивно, оскільки вона має соціальне коріння. Більшість людей (а серед старателів — переважно ті, хто мешкає у сільській місцевості) гонять на пошуки сонячного каменю нестатки, спричинені безробіттям. Адже, за даними Рівненського обласного центру зайнятості, серед тих людей, які звернулися в їхню службу і перебувають на обліку як безробітні, 66,8 відсотка — із сільської місцевості.

Фото Тамари ЛИСЕНКО.

Оскільки жодні каральні заходи не можуть поставити крапки в нелегальному старательстві, народний депутат Микола Шершун став ініціатором законодавчого вирішення проблеми. Іншими словами, запропонував конкретний шлях легалізації видобутку бурштину. Місцеві мешканці могли б створювати артілі, брати в оренду ділянки, які самі б охороняли, а також проводили рекреаційні заходи, коли запаси бурштину вичерпувались би. Крім того, автоматично вирішується проблема зайнятості сільського населення, а також додаткових надходжень коштів до бюджету від підприємництва, оскільки створювались би ще й пункти з прийому бурштину.

— Верховна Рада прийняла Закон України «Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про підприємництво», який дає змогу зняти проблему нелегального видобутку бурштину, — розповідає Микола Шершун. — Тепер його реалізація залежить від того, чи підпише документ Президент.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: нелегальний копач бурштину.

ГАРЯЧА ТОЧКА
на економічній карті агропрому

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

У селі Івахни Монастирищенського району Черкаської області час вводити комендантську годину. Конфлікт між співзасновниками СТОВ МТС «Поляна» переріс у силове протистояння. За роботою головного підрозділу цього сільськогосподарського товариства — Центральних ремонтних майстерень, де зберігається сільськогосподарська техніка, пильно стежать кілька десятків привезених звідкись бійців однієї з охоронних структур. Протистояння схоже на справжні воєнні дії із сутичками озброєних молодиків та захопленнями бійцівськими загонами об'єктів господарювання. Місцеві правоохоронні органи ситуацію, здається, вже не контролюють. Порядок навести вони не в змозі, тому просто не втручаються і спостерігають за протиправною вакханалією збоку. Тим часом, за словами тамтешніх селян, вони в особливо «гарячі» дні бояться виходити на вулицю: «голови покласти не хочемо — у кожного діти...». У цій війні обійшлося без людських жертв. Поки що...

За роботою Центральних ремонтних майстерень, де зберігається сільськогосподарська техніка, пильно стежать кілька десятків привезених звідкись бійців однієї з охоронних структур.

Про це йшлося у матеріалі «Маски шоу у ремонтних майстернях» від 23 листопада ц. р. Разом з тим над багатьма селами нависла ще одна небезпека. Технікою «Поляни» обробляють чи не п'яту частину орних земель району. Селяни побоюються, що співвласники конфліктом знекровлять себе фінансово. Не сіятиметься і не оратиметься. Зупиниться і Цибулівський цукровий завод, акції якого у рівних частках належать конфліктуючим сторонам. Таку перспективу не виключає і голова Монастирищенської райдержадміністрації **Іван ЛЕЖУХ (на знімку)**, який прийшов до редакції «Голосу України», щоб викласти своє бачення небезпечного для економіки району конфлікту та шляхів його розв'язання:

— Ненормальна ситуація склалася в окремих господарствах. Відчувається якась сила, що хоче прийти в район і провести перерозподіл власності. Це стало помітно з травня — напруження відчувалося у роботі підприємств з умовною назвою «Поляна». Доки владі вдавалося знаходити із співвласниками компроміс — до серпня, коли пішла лавина судів — ці господарства регулярно сплачували і податки, і зарплату... Потім почалися перипетії з судовим перерозподілом власності. Що неприємно дивує не тільки мене як голову райдержадміністрації, а й жителів району. Адже підривається довіра до підприємств, де працюють, створюється соціальне напруження — люди не бачать майбутнього.

З вересня ми втратили контроль. Був навіть під загрозою запуск Цибулівського цукрозаводу — із закупівлею газу не виходило. Не раз особисто звертався в НАК «Нафтогаз-Україна» для отримання дозволу. Бо роль цукрового заводу в економіці нашого району досить велика — це вагома частина переробної промисловості, чи не половина серед агровиробництв.

Конфлікт, а заводу — збитки. Через різні перипетії, приміром, не вдалося вчасно зібрати ярий ріпак. Я регулярно виїжджав і у поле, і на завод. У результаті — почали закидати, що причетний до корупції. Хоча позиції жодної з сторін я не приймаю. Як громадяни України, як співзасновники — вони мені однакові. Хвилює лише, щоб створені підприємства не загинули. Адже до вересня в цих господарствах зарплата була вище середньої — 450 гривень і більше. Тоді як по району у сільському господарстві — гривень 260. Вересень—жовтень — у «Поляні» без зарплати. Листопад — під запитанням. Ініціюю розслідування, запрошую засновників до себе — з правоохоронцями вирішуватимемо, чому не сплачено декілька сот тисяч податків і коли люди сповна отримають зароблене. Під загрозою — Пенсійний фонд, виплати з фонду зайнятості...

Не виключено, що цукровий завод доводять до банкрутства. Для економіки району — це величезна загроза...

Які бачу шляхи виходу з ситуації? Сподіваюся на здоровий глузд. Досить вже чубитися, бо при всіх чубленнях панів чуби тріщать у мужиків. Економіка краю, коли група підприємств збирає десь третю частину зерна в районі, дуже постраждає. Через конфлікт уже порушено сівозміни, не посіяно достатньої кількості озимої пшениці, поля від дороги обробляються, а в глибинці багато ланів заростає бур'янами. Водночас господарі «Поляни» нібито мають намір взяти в оренду землі ще й СВК «Цибулівський» — три тисячі гектарів, які, не виключено, стоятимуть.

Дивуюся, суди працюють невідомо на кого. Вважаю, такі рішення, коли накладається арешт (а значить, блокуються рахунки, майно теж не підлягає реалізації) і не можна навіть сплатити податки — це дурне рішення. Коли виконавча служба заарештовує передане в заставу під кредит і описане банком майно — це теж ненормально. Але виконавчою службою нашого району такі дії елементарно здійснюються. Як голова району, звертав на це увагу, але служби не реагували...

На цьому рівні неефективно працює влада. Важелів впливу немає, і тим паче можливості розв'язувати питання. Як представник влади, з себе відповідальності не знімаю. Направляю листи на ім'я прокурора, а він мені, замість того, щоб вжити заходів, рекомендує звернутися до суду. Викликаю служби, прошу розібратися з фактами ухиляння від сплати податків, а вони кажуть: розберемося у першому кварталі 2006 року...

Що може помирити обидві сторони? Найкращий засіб від головного болю — це гільйотина. У даній ситуації конфліктуючим сторонам треба поділити майно, врожай, розрахуватися з кредиторами, тобто підвести усі риски, домовитися, кому що відходить і хто на якій території має вплив. Іншого шляху немає. На один суд буде рішення іншого, на вердикт іншого з'явиться ухвала ще одного. Тим паче за системи, коли деякі рішення сором'язливо замовчуються, а на негайному виконанні інших — наполягають. Те, що маємо зараз, — відбувається, на мою думку, з метою викачки коштів з обох сторін. Цей процес веде до повної деградації і він закінчується тоді, коли закінчуються гроші. Сіяти треба через кілька місяців. Думаю, економічні проблеми змусять співзасновників сісти за стіл переговорів. Когось із області закличемо стати арбітрами. Сподіваюся, все буде справедливо, але хотілося б, щоб швидше.

Записала Галина КВІТКА.
Фото автора і Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Що заповідано, те й буде отримано

Я маю намір скласти заповіт і включити до нього також належну мені земельну частку (пай). Чи потрібно буде вносити зміни до заповіту, якщо пізніше частку буде виділено в натурі?

Антон МЕЖИГІРСЬКИЙ.
Вінницька область.

Стаття 1218 Цивільного кодексу встановлює, що до складу спадщини входять усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини і не припинилися внаслідок його смерті. При цьому спадкування за заповітом передбачає, що спадкоємець отримає саме те майно чи саме ті права та обов'язки, які заповідач визначає для нього у заповіті. Оскільки з виділенням земельної ділянки в натурі змінюються права та обов'язки власника (припиняється право на земельну частку і виникає право власності на конкретну земельну ділянку), змінюється також і склад спадщини. Так, спадкоємець, якому заповідано право на земельну частку, не може його успадкувати, оскільки його вже не існує, але не може також за заповітом успадкувати відповідну виділену в натурі земельну ділянку, якщо у заповіті вона не значиться. Таким чином, якщо ви заповідаєте земельну частку, то під час виділення земельної ділянки в натурі вам доведеться вносити зміни до заповіту, інакше ділянка успадковуватиметься за законом.

Проте стаття 1236 Цивільного кодексу передбачає, що заповідач має право охопити заповітом права та обов'язки, які йому належать на момент складання заповіту, а також ті права та обов'язки, які йому можуть належати в майбутньому. Це означає, що ви можете не лише зазначити у своєму заповіті до кого зі спадкоємців перейде належне вам право на земельну частку, а й визначити долю земельної ділянки, яка у майбутньому може бути виділена в натурі. До того ж нотаріус, який посвідчує заповіт, не перевіряє, чи справді заповідуване майно належить заповідачу.

Наталя ВІЛАМОВА,
юрист.

■ УСПІХ

Вівці в лауреатах

Коньяк, насіння соняшнику, очисні фільтри та ще деякі «несумісні» між собою речі стали предметом гордості тих, хто їх виробляє.

Чотири десятки підприємств області, що взяли участь у виставці «Кращі товари Херсонщини», виборювали перемогу у кількох номінаціях. Серед лауреатів — продовольчі товари, виробниче обладнання і навіть нова порода овець, виведена в Інституті тваринництва степових районів «Асканія-Нова».

Алла БРУСИЛОВА.
Херсонська область.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО РЕАЛІЗАЦІЮ НА КОНКУРСНИХ ЗАСАДАХ ОБ'ЄКТА ДЕРЖАВНОЇ ВЛАСНОСТІ — НЕРУХОМОГО МАЙНА

Назва об'єкту: Комплекс будівель та споруд, що знаходяться в господарському віданні Державного комплексного торговельного підприємства «Хрещатик»;

Місцезнаходження об'єкту: м. Київ, вул. Польова, 12;

Відомості про об'єкт:

— прохідна (літ. А, площею 22,9 кв. м);

— гараж (літ. Б, площею 718,9 кв. м);

— виробничо-ремонтний корпус (літ. В, площею 502,7 кв. м);

— гаражі (літ. Г, площею 574,1 кв. м);

— гаражі (літ. Д, площею 60,8 кв. м);

Загальна площа нежитлових приміщень будівель та споруд 1 879,4 м²;

Процедура: відкритий конкурс;

Організатор конкурсу: Державне комплексне торговельне підприємство «Хрещатик».

Початкова ціна продажу, включаючи ПДВ 20%, 1 343 410 (один мільйон триста сорок три тисячі чотириста десять) грн. 00 коп.

ФІКСОВАНІ УМОВИ ПРОДАЖУ:

Продаж об'єкту здійснюється шляхом 100% попередньої оплати;

Умови подальшого використання та експлуатації об'єкта покупець вирішує самостійно;

Питання земельних відносин покупець вирішує самостійно згідно з чинним законодавством України;

Всі витрати, пов'язані з оформленням Договору купівлі-продажу нерухомого майна, його реєстрацією в бюро технічної інвентаризації, реєстрацією права власності на об'єкт нерухомого майна та нотаріальним посвідченням Переможець конкурсу сплачує самостійно.

За участь в конкурсі вноситься плата за реєстрацію заяви у розмірі 14,17 грн., крім того ПДВ 20% — 2,83 грн., разом 17,00 грн. та конкурсне забезпечення у розмірі 10 відсотків від початкової ціни продажу майна, без ПДВ.

Плата за реєстрацію заяви та конкурсне забезпечення перераховується у гривнях у формі депозитів на р/р 260063617401 в ЗАТ "Банк Петрокомерц-Україна", МФО 300120, код ЄДРПОУ 21583968. Отримувач: ДКТП «Хрещатик».

Конкурс відбудеться через 30 днів після публікації цієї інформації за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, 8 поверх, кім. № 812

Прийом заяв і конкурсних пропозицій припиняється за 5 днів до дати проведення конкурсу.

Ознайомлення з умовами та порядком проведення конкурсу, отримання конкурсної документації, прийом заяв та всіх необхідних документів на участь у конкурсі здійснюється за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, 8 поверх, кім. № 812. Телефон для довідок: (044) 279-77-23; 279-60-44;

Ознайомитись з об'єктом можна в робочі дні за узгодженням з ДКТП «Хрещатик» за місцем його розташування.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Торезьке АТП 11413», повідомляють про проведення конкурсу з повторного продажу активів.

На конкурс виставляється будівля профілакторію ВАТ «Торезьке АТП 11413», яка знаходиться за адресою: м. Торез, вул. Шосейна, 1, площа 1995,7 м², зі зниженням початкової ціни продажу на 30% - 38221,40грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 1911,07грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єкта можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 14 календарних днів із дня публікації в газеті до 16.00 год. 20 грудня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 14 календарних днів з дати публікації інформації 21 грудня 2005р., об 11.00 год., за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Торезьке АТП 11413". Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua

Господарський суд Донецької області (м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнав ПП «Олександр» (ЄДРПОУ 31131748, м. Дружківка, вул. Паризької Комуни, 79/25, справа № 27/71Б) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначений Буряк А. А. (ліцензія № 783120, Донецька обл., м. Дружківка, вул. Львівська, 36).

СТРУКТУРНА ОДИНИЦЯ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДОНБАСЕНЕРГО» СЛОВ'ЯНСЬКА ТЕПЛОВА ЕЛЕКТРИЧНА СТАНЦІЯ

Поштова адреса: СЛОВ'ЯНСЬКА ТЕС ВАТ «Донбасенерго» м. Миколаївка Донецька обл., 84181, Україна.

Контактні: телефон (06262) 49-3-65, факс (06262) 49-1-43, (06242) 9-79-27

ОГОЛОШУЄТЬСЯ ТЕНДЕР ПО ПРОВЕДЕННЯ ПРОЦЕДУРИ ВІДКРИТИХ ТОРГІВ:

Реконструкція електрофільтрів корпусу 7Б енергоблоку 800 МВт з доведенням показників до проектних

Додаткова інформація:

Тендерні документи будуть надіслані учасникам за запитом , який надіслати за адресою: СЛОВ'ЯНСЬКА ТЕС ВАТ «Донбасенерго» м. Миколаївка Донецька обл., 84181, Україна.

Тендерні пропозиції повинні бути подані не пізніше 26.12.05 року до 17-00 годин за адресою:

Похидня Г. П. СЛОВ'ЯНСЬКА ТЕС ВАТ «Донбасенерго» м. Миколаївка Донецька обл., 84181, Україна.

Розгляд тендерних пропозицій відбудется 28.12.05 р. на СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ТЕС в кімнаті селекторної будівлі ІЛК о 14-00.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив провадження у справах про банкрутство:

№43/717 від 12.10.05 р. ТОВ «Водопад» (код ЄДРПОУ 23154993, 04213, м. Київ, пр-т Героїв Сталінграда, 44, кв. 254, р/р №26000300081201 в Оболонській філії АКБ «Київ», МФО 320605);

№ 15/720-б від 25.10.05 р. ТОВ «Київські цінні папери» (код ЄДРПОУ 23155739, 04210, м. Київ, пр-т Героїв Сталінграда, 16, р/р №26005200000510 в Мінській філії «Укрсоцбанк», МФО 322131);

№43/764 від 13.10.05 р. ПП «Агрохімсинтез» (код 32206379, 04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 23-А, р/р №2600700420081 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Щербаня О. М. (ліцензія АБ №116282 від 03.02.05 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157).

Претензії кредиторів та пропозиції про санацію приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) постановою від 29.08.2005 року у справі № 6/368-4/179 визнав банкрутом ПП «Духмяний світ» (79053, вул. Айвазовського, 9/3, м. Львів, ЄДРПОУ 31730352, р/р 260096101 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Хороз Ірину Ігорівну, ліцензія серії АА № 783162 від 17.05.04 р., яка проживає: вул. П. Панча, 18/48, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) постановою від 11.10.2005 р. у справі № 6/54-8/33 визнав банкрутом ТзОВ «Золочівський комбікормовий завод» (80714, с. Хильчиці, Золочівського р-ну, Львівської обл., код ЄДРПОУ 00688887, п/р 260085031 у ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Коляду Володимира Ілліча (ліцензія серії АА № 719896 від 16.03.04 р.), який проживає: 79049, м. Львів, пр. Червоної Калини, 51/51).

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

У відповідності до ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 25 листопада 2005 р. (справа № 2/189/05) визнано банкрутом ТОВ «Рейн», м. Миколаїв, вул. П. Морозова, 1-А, ЄДРПОУ № 3280001, р/р № 26000054201804, МФО 326610 в КБ Приватбанк, та відкрита його ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Томашевського О. О., ліцензія АА № 669672 від 09.09.2003 р., 54029, м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, тел. (0512) 36-72-27.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Дійсним запрошуються і повідомляються:

Акціонерне товариство відкритого типу "ВИКОЛ" і Товариство з обмеженою відповідальністю «НАГУС», про день і час слухання цивільної справи в Приморському районному суді м. Одеси, вул. Коблевська, 40, с. Загороднюк за позовом прокурора Одеської області про визнання недійсними установчих документів ЗАТ «Укртанкер». Чергове слухання справи призначено на 14.12.2005 р. о 12:00.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 16.11.2005 р. по справі № 44/483-б, Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Застава" (код ЄДРПОУ 30468149, м. Київ, проспект Червонозоряний, 123) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Логвиненка Костянтина Олександровича (ліцензія серії АА № 779264 від 15.09.2004 р.). Кредиторам для заявлення вимог до ТОВ «ТД Застава» направляти претензії за адресою: 03150, м. Київ-150, а/с 288, отримувач - Логвиненко Костянтин Олександрович. Претензії від кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення про визнання боржника банкрутом.

ВАТ «Дністровська ГАЕС» (м. Новодністровськ)

оголошує конкурс на постачання комплектуючих та блоків для системи теплового контролю типу А-701:

1. Вентилятор ВН-2 220В 50ГЦ 18Вт	—	20 шт.
2. Модуль представлення інформації МА.20-018	—	3 шт.
3. Модуль індикації МС.20-002	—	3 шт.
4. Блок стабілізатора БС.07-001	—	2 шт.
5. Блок стабілізатора БС.07-002	—	3 шт.
6. Модуль постійної пам'яті МС.24-006	—	2 шт.
7. Модуль контролю МС.18-001	—	2 шт.
8. Блок живлення БА.07-045	—	2 шт.
9. Модуль комутації сигналів низького рівня МА.09-006-23	—	3 шт.
10. Модуль комутації сигналів низького рівня МА.09-006-25	—	3 шт.
11. Модуль комутації сигналів низького рівня МА.09-006-35	—	3 шт.
12. Модуль сигналізації МС.15-002	—	2 шт.
13. Світлодіоди АЛС324Б1	—	10 шт.
14. Конденсатори К50-16 50В 100мкФ	—	50 шт.
15. Конденсатори К50-16 25В 500мкФ	—	50 шт.
16. Конденсатори К50-16 25В 100мкФ	—	50 шт.

Пропозиції приймаються до 09.12.2005 р. за телефонами:

тел. (03741) 3-33-00; факс (03741) 3-15-36.

Контактна особа: Жук Анатолій Павлович.

Тел. (03741) 3-33-00.

E-mail: ap@dn. cv. ua

Правління АТЗТ взуттєвої виробничо-торговельної фірми «Бівзут» повідомляє

про проведення чергових Загальних зборів акціонерів 23 січня 2006 року о 9 годині за адресою: 09100, м. Біла Церква, Київська обл., вул. П. Запорожця, 361 в приміщенні їдальні.

Порядок денний:

1. Звіт Голови Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік.
3. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності АТЗТ фірми «Бівзут» за 2005 рік.
4. Затвердження звітів Голови правління та Ревізійної комісії.
5. Вибори Голови та членів Правління.
6. Перевибори Ревізійної комісії.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів буде здійснюватись 23 січня 2006 року з 8 до 9 години за місцем проведення зборів.

Для реєстрації необхідно мати паспорт. Уповноваженим особам акціонерів - паспорт та засвідчену згідно з чинним Законодавством України довіреність на право представляти на Загальних зборах інтереси акціонера.

Довідки за тел.: 5-16-25.

Правління АТЗТ фірми «Бівзут».

Ухвалою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) від 21.10.05 року порушено провадження по справі №4/267-Б про визнання банкрутом Завод «Маяк» державного підприємства «Новатор» (31300, с. Гвардійське Хмельницького району Хмельницької області, код ЄДРПОУ 14168536).

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Синишина Олега Андрійовича (01103, м. Київ, вул. Драгомирова, 10-а, кв. 29), ліцензія серії АА №484194 від 29.12.2002 р.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54000, м, Миколаїв, вул. Адміральська, буд. 22) постановою від 19.10.05 р. №2/167/05 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агро-Слав» (ЄДРПОУ 32283474, 54042, Миколаївська обл., м. Миколаїв, вул. Олейнікова, буд. 28, кв. 14), р/р 26002558047001 у Миколаївській філії ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 326610 (копія додається).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Шамшура Володимира Петровича, ліцензія серії АА №719889 від 02.03.04 р. (54025, Миколаївська обл., м. Миколаїв, проспект Героїв Сталінграду, буд. 17, кв. 47).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) ухвалою від 18.10.2005 року порушив справу № 01/4332 про визнання банкрутом приватного сільськогосподарського підприємства «Тинівка» (19220, Черкаська область, Жашківський район, с. Тинівка, код ЄДРПОУ 31160957, р/р 260006745 в ЧОД АППБ «Аваль», МФО 354411).

Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Доманчука Володимира Анатолійовича, який мешкає за адресою: с. Степівка, Монастирищенського району, Черкаської області.

Заяви, претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Сіверського комбінату комунальних підприємств, повідомляють про проведення конкурсу з повторного продажу активів.

На конкурс виставляється автомобіль BMV 318, 1982р., **Сіверського комбінату комунальних підприємств**, який знаходиться за адресою: Донецька обл., м. Сіверськ, вул. Зарічна, 149, зі зниженням початкової ціни продажу на 50%- 1154,93грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 57,75грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою об'єкта можна ознайомитись у організатора конкурсу.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8.

Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації в газеті до 16.00 год. 16 грудня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів з дня публікації інформації 20 грудня 2005р. об 11.00 у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором Сіверського комбінату комунальних підприємств. Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Хмельницькій області

повідомляє про проведення повторних торгів (аукціону) з продажу майна підприємства-банкрута ВАТ «Деражнянський цукровий завод» Загальна характеристика об'єктів продажу:

> нерухомого майна, групи будівель і споруд, початковою вартістю 924735,00 (дев'ятсот двадцять чотири тисячі сімсот тридцять п'ять) грн. 00 коп., в тому числі ПДВ. (105 одиниць);

> обладнання початковою вартістю 1833615,00 (один мільйон вісімсот тридцять три тисячі шістсот п'ятнадцять) грн. 00 коп., в тому числі ПДВ (1193 одиниці);

> транспортних засобів початковою вартістю 213150,00 (двісті тринадцять тисяч сто п'ятдесят) грн. 00 коп., в тому числі ПДВ (45 одиниць).

Указані активи розташовані за адресою: м. Деражня, вул. Заводська, 5.

Загальна початкова ціна активів підприємства-банкрута складає 2971500,00 (два мільйони дев'ятсот сімдесят одна тисяча п'ятсот) гривень, 00. коп з урахуванням ПДВ.

Заявки на участь в аукціоні приймаються протягом 20 днів після опублікування оголошення за адресою: м. Хмельницький, вул. Грушевського, 8 7/2.

До подання заявки на рахунки організатора торгів Хмельницький філії ДГУ «Агентство з питань банкрутства» перераховуються: на р/р 260057155 гарантійний внесок 5 % від початкової ціни активів продажу, на р/р 26087154 реєстраційні внески учасників у сумі 17,00 грн. в ХОД АППБ «Аваль» М. Хмельницький, МФО315966, код ЄДРПОУ 26334909.

З питань ознайомлення з об'єктом, оформлення участі в конкурсі та подання заявок довідки за тел. 8 (0382) 65-82-03, 76-50-97.

Повторні торги (аукціон) відбудеться 27 грудня 2005 року о 10 год. 00 хв. За адресою: 29000, м. Хмельницький, вул. Грушевського, 87/2, «Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області».

Вкрадені документи «КООПЕРАТИВУ ПО НАДАННЮ ПОБУТОВИХ ПОСЛУГ «ЕКЛЕКТИКА», ЄДРПОУ 21563807:

1. Свідоцтво про державну реєстрацію СПД від 26.01.1995 р.
2. Статут від 12.01.1995 р.
3. Довідка №21456 про внесення до ЄДРПОУ від 26.01.1995 р.
4. Протокол №2 від 11.07.2003 р.
5. Довідка 4-ОПП від 13.11.2000 р.
6. Свідоцтво про реєстрацію платника ПДВ серії НВ №433463 від 01.07.1997 р.
7. Страхове свідоцтво фонду соцстрахування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України від 01.10.2003 р. №10.10726.
8. Повідомлення про реєстрацію страхувальника КМДФ соцстрах з тимчасової втрати працездатності від 21.12.2003 р. №6940.

Вважати недійсними.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ вул. Куйбишева, 1-а) порушив справи про банкрутство :

Товариство з обмеженою відповідальністю «Сільгосппродукт», код ЄДРПОУ 00851821, 52751, Дніпропетровська область, Петропавлівський район, с. Васильківське, вул. Магістральна, 1, р/р 26000268262001 ФКБ «Приватбанк», МФО 305727, справа № Б29/156/04.

Розпорядник майна — Козаченко В. М., ліцензія АА № 249591, а/с 27/25, 49044, м. Дніпропетровськ.

Комунальне підрядне спеціалізоване шляхове ремонтно-будівельне підприємство, код ЄДРПОУ 03329829, 50043, м. Кривий Ріг, Дніпропетровської області, вул. Урожайна, 1, р/р 26003131109137 у КФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 305619; р/р 37116004004583, р/р 37119001004583, р/р 37117003004583, 37118002004583 Банк УДК у Дніпропетровській області, МФО 805012, справа № Б29/159/05.

Розпорядник майна — Соболєв А. В. , ліцензія АБ № 216854, 50027, м. Кривий Ріг, вул. Єсеніна, 1, кв.21, Тел.(0564) 920076.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 08.09.2005 р. по справі № 21/26(22/77б) Мале приватне підприємство «Контраст», юридична адреса: 94000, м. Стаханов Луганської області, вул. Б. Хмельницького, буд. 32, к. 5, код ЄДРПОУ 23478299, п/р № 260003012400 у Стахановському відділенні Ощадбанку № 3114, МФО 364092 визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Іванова Марина Олександрівна, що мешкає: 91000, м. Луганськ, вул. Оборонна, буд. 99, кв. 5 (ліцензія АА № 719886 від 10.03.2004 р.).

Ухвалою господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної війни, 3а) № 21/112б від 19.10.2005 р. порушено справу про банкрутство та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів відносно Державного підприємства «Ремонтно-будівельне управління» (93100, м. Лисичанськ, Луганської області, вул. Гарібальді, 1), ідент. код 00181183, р/р 2600241147103 у Лисичанському відділенні Сєвєродонецької філії АБ «Укркомунбанк», МФО 304740.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 93120, Луганська область, м. Лисичанськ, пр-т Леніна, буд. 100, ТОВ «Ведмаркет» (для арбітражного керуючого Лободи В. О.).

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1а) постановою від 10.11.2005 р. визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «Центр» (код ЄДРПОУ 24437345; 51900, Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ, Комсомольський проспект, 7-50, П/р № 26009160927001 в Дніпродзержинській філії ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 305965) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру строком на шість місяців.

Ліквідатором по справі № Б 29/208/05 призначено арбітражного керуючого Шикуленко Олександра Віталійовича, ліцензія АА № 783245 (юридична адреса: Дніпропетровська обл., м. Дніпропетровськ, вул. Ширшова, 7, кім. 82).

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) 08 серпня 2005 року порушено справу № 12/148-Б-05 про банкрутство Генічеського винзаводу (ЄДРПОУ 02127816), 75500, Херсонська обл., м. Генічеськ, вул. Леніна, 200, п/р 260051291 в АППБ «Аваль» в м. Каховка, МФО 352509.

Розпорядником майна призначено Марченко Сергія Олександровича (ліцензія Мінекономіки та з питань європейської інтеграції серії АБ № 216928 від 14.04.2005 р.), 73000, м. Херсон, Головпоштамт, а/с - 9.

Заяви з грошовими вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, заяви інвесторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти дні від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 09.11.2005 року порушено провадження по справі №42/163Б про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю імені Свердлова (87182, Донецька область, Тельманівський район, с. Коньково, код ЄДРПОУ 30425058, р/р 26008301845642 в філії «Старобешівське відділення Промінвестбанка в м. Комсомольське», МФО 334765) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено Чирах Олександра Федоровича, ліцензія АА №719862 (83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, 91, кв. 36, тел.: (062) 385-89-73).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 5/240-05 про банкрутство ЗАТ «Агроальянс і К» (м. Вінниця, вул. Келецька, 53, р/р 260053046 у ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247, код ЄДРПОУ 30453111).

Розпорядником майна призначено Тушевського Анатолія Вячеславовича (ліцензія АБ № 176044 від 24.05.05 р., с. Журавне Літинського р-ну, Вінницької області, вул. Революційна, 2).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу №19/234 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Металург» (70026, Запорізька область, Вільнянський район, с. Кірова, вул. Молодіжна, 1, р/р 26001320111401 в ЗОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 313010, код ЄДРПОУ 03750138).

Згідно ухвали суду розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кретову Ольгу Анатоліївну (ліцензія АА №487803 від 24.04.2003 р., 69006, м. Запоріжжя, а/с 123, тел.: 8 (0612) 33-82-67).

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Підприємство «Антарес-ЛТД» (код ЄДРПОУ 16472882, м. Київ, вул. Михайлівська, 18, р/р 2600601284791 в Укрексімбанку, МФО 322313) постанова № 15/721-б від 28.11.2005 р.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Капелюшного І. В. (03037, м. Київ, а/с 53, ліцензія серії АБ № 216783 від 01.03.2005 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою банкрута, арбітражного керуючого та господарського суду м. Києва.

Оголошення

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення повідомляє про внесення змін до оголошення про конкурсний відбір (рішення Національної ради № 586 від 12 жовтня 2005 р.), опубліковане в "Голосі України" № 206 від 01.11.2005 р. Змінено параметри частотних присвоєнь згідно з наведеним нижче переліком.

№ п\п	Область	Населений пункт	Канал	Потужність
1	Волинська	Луцьк	60	0,1
2	Дніпропетровська	Кривий Ріг	59	0,1
3	Кіровоградська	Кіровоград	60	0,1
4	Луганська	Луганськ	64	0,1
5	Полтавська	Кременчук	60	0,1
6	Сумська	Суми	60	0,1
7	Хмельницька	Хмельницький	64	0,2

Шановні акціонери ЗАТ «Перлина» повідомляє

На підставі п.9,2,7 ст. 9 Статуту ЗАТ «Перлина» та постанови правління товариства від 29 листопада 2005 року протокол № 83 позачергові збори засновників (акціонерів) відбудуться 30.01.2006 року о 14 годині. Збори відбудуться за адресою: м. Київ, вул. Б. Гмирі, 1.

Порядок денний

1. Про організаційні та економічні заходи по прискореню введення в дію основних фондів товариства.

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься за вказаною адресою в день проведення зборів з 13 години до 13 години 55 хвилин.

Просимо при собі мати паспорт, для довірених осіб - довіреності оформлені в установленому порядку.

Правління ЗАТ «Перлина».

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

У Переліку банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду відбулись такі зміни: - 29 листопада 2005 року внесено зміни до Реєстру банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду щодо зміни назви банку: Закрите акціонерне товариство комерційний банк «Донкредитінвест» (реєстраційний номер у Фонді - №067, дата реєстрації у Фонді - 02.09.1999) змінив назву на **Закрите акціонерне товариство «Європейський банк раціонального фінансування»** (№ свідоцтва учасника Фонду - 064 від 29.11.2005 р - 1 грудня 2005 р. учасником Фонду став банк **Товариство з обмеженою відповідальністю «Банк інвестицій та заощаджень»** (м. Київ), номер за Реєстром банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду - №183, дата реєстрації у Фонді - 1 грудня 2005 р., номер свідоцтва учасника Фонду - №174 від 01.12.2005 р.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема, 157) від 11.10.2005 р., порушено справу про банкрутство №5/185 Б у відношенні Красноармійського районного міжгосподарського комбінату сільського комунального господарства «Райсількомунгосп», Донецька обл., м. Красноармійськ, 85300, вул. Артема, 127, код ЗКПО 01354540, р/р 26003302165 в Красноармійському відділенні Ощадбанка, МФО 394233 та введено мораторій.

Розпорядником майна призначено Гумбакова Сергія Олександровича (ліцензія АА №783188, м. Димитров, вул. Ватутіна, 24/16, Донецька область, 85320).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У зв'язку з необхідністю розгляду важливих питань поточної діяльності Товариства до порядку денного позачергових зборів акціонерів ЗАТ «Дніпровська Пристань»,

що відбудуться 16 січня 2006 р. о 16 годині за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 33, внесено зміни та викладено в наступній редакції:

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Розгляд та затвердження передачі акцій від одного акціонера іншому, Товариству та третім особам.
2. Затвердження нової редакції Статуту Товариства.
3. Прийняття рішення про створення Товариством інших підприємств.
4. Розгляд питання про участь Товариства в інших підприємствах, установах, організаціях.

Втрачений поліс ОСЦПВВНТЗ № ВА/4612054 вважати недійсним.

Втрачений оригінал Статуту Кооперативу **«АСКОЛЬД»** (ідентифікаційний код 04929460) вважати недійсним.

Приватне підприємство «МАЛС»,

код 31953436 припиняє свою діяльність з 01 грудня 2005 року згідно рішення засновника №2 від 01 грудня 2005 року.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв ВВВ, 3а) ухвалою від 18.11.05 р. № 20/167б порушено провадження у справі про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Завод «Красний Луч» (94518, м. Красний Луч, пл. Трофімова, 1, п/р 2600630120466 в АК ПІБ м. Красний Луч, МФО 304375, код 2484864).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лободу Валерія Олексійовича (ліцензія АА № 630088 від 15.12.2003 р., який мешкає за адресою: м. Новодружевськ Луганської області, вул. Миру, буд. 4, кв. 6). Заяви кредиторів та пропозиції інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) постановою від 18.10.2005 року у справі №6/36-4/19 визнав банкрутом ДП «Світ-Постач» ВАТ «Шкіряне підприємство «Світанок» (вул. Промислова, 53, м. Львів, ЄДРПОУ 23956793, р/р 26006301413610/980; р/р 26006301413610/840 філія «ЛЦВ Промінвестбанку», МФО 325633; р/р 26000301012279 філія ЛМВ №6319 ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 385048). Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Машевського Володимира Євстахійовича, ліцензія серії АА №116211 від 10.01.2005 року, який проживає: м. Львів, вул. І. Лукича, 3/1. Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу про банкрутство:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Екопроммаш», код ЄДРПОУ 31551405; 50065, м. Кривий Ріг, вул. Косіора, 51, р/р 26002301144518 в філії «Центрально-міське відділення Промінвестбанку» у м. Кривий Ріг, МФО 305835; р/р 26003011148980, 6155011148980 у КФКБ «Фінанси і кредит», МФО 305835; р/р 26005017460001 у КФ АКІБ «Укрсиббанк», МФО 306834, справа №Б24/225/05.

Розпорядник майна - Козаченко В. М., ліцензія серія АА №249391, 49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 6, кв. 29, тел.: (0562) 455-422, 428-800.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 24.10.2005 р. по справі №5/85Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Інженерно-будівельна компанія «Спецтампонажгеологія» (83003, м. Донецьк, вул. Капітана Ратнікова, 4-А/32, код ЄДРПОУ 32011359), п/р 2600530820 в ЗАТ КБ «Донкредитінвест», МФО 335162, м. Донецьк). Всі установчі документи, печатки і штампи Товариства з обмеженою відповідальністю «Інженерно-будівельна компанія «Спецтампонажгеологія» вважати недійсними.

Ліквідатором призначено Карпачову Людмилу Анатоліївну (ліцензія АА №668300).

ПАРНАСик

СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2005 ■ № 232 (3732)

8 грудня — хмарна погода з проясненнями. Часом дощ і мокрий сніг, у південних та центральних областях сильні опади, лише у східній частині без істотних опадів. Місцями туман. В Україні, крім півдня, ожеледь, на дорогах ожеледиця. Температура в південних областях уночі 2—7, вдень 6—11 тепла, в Криму вночі 5—10, вдень 12—17 тепла; на решті території вночі від 4 морозу до 8 градусів тепла.

■ ІЗ ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ

Кустуриця не багатослівний, але грайливий

Всесвітньо відомий джазовий музикант Емір Кустуриця і його знаменитий колектив «The no smoking orchestra» у понеділок дали в Одесі єдиний концерт. Свого часу югославський музикант прославився як неординарний кінорежисер, автор фільмів «Життя це чудо», «Чи пам'ятаєш Доллі Белл?» тощо. Він також відомий серед шанувальників підкресленою замкнутістю, цілковитим ігноруванням і шанувальників свого таланту, і журналістів. Кустуриця переконаний: все, що він може і хоче сказати людям, є в його концертах і кінострічках.

Леонід Агутін докотився до суду

Босоногий хлопчик російської естради вляпався в неприємну історію з податківцями. Цього разу Леонідові Агутіну загрожує судовий розгляд. Податкова інспекція подала на артиста в суд.

Вона стверджує, що Агутін більше двох років не платить транспортний податок на свої машини і на офіційні повідомлення не реагує.

Співак за рішенням суду має сплатити 17 тисяч карбованців за два свої «Лендровери». Якщо музикант цього не зробить, судові виконавці опишуть частину його майна, яке він нажив непосильною працею. Цікаво, що сам артист і його адміністрація нічого про це не знають.

«Термінатора» розпродають по фразах

Колишній «термінатор» і нинішній губернатор Каліфорнії Арнольд Шварценеггер виставив знамениту фразу з фільму «Термінатор-2» «Аста ла віста, бебі» («До зустрічі, дитинко») на благодійний аукціон пам'яті Роберта Ф. Кеннеді.

Тому, хто найбільше заплатить за цей лот, Шварценеггер надиктує вислів, що вже став крилатим, на автовідповідач у телефоні.

Батьки віддають Елтона Джона заміж

Британський поп-співак Елтон Джон має намір одружитися з своїм партнером 21 грудня — це день, коли в Англії офіційно дозволять цивільні одностатеві шлюби.

В інтерв'ю гей-журналу Attitude Елтон Джон повідомив, що церемонія буде «скромна і приватна». У ній візьмуть участь сам музикант, його партнер Девід Ферніш та їхні батьки, які виступатимуть у ролі свідків одруження. «З поваги до батьків ми вирішили зробити весілля скромним — щоб воно не перетворилося на світський бал», — пояснив Елтон Джон.

58-річний Елтон Джон зустрічається зі співробітником рекламного агентства з Торонто 43-річним Девідом Фернішем з 1993 року. Їхній шлюб став можливим завдяки поправкам до британського законодавства: з 5 грудня сексуальні меншини Королівства одержали право реєструвати шлюби, їх прирівняли до традиційних пар. Бажаючі взяти шлюб повинні спочатку подати відповідну заяву, і перші з тих, хто зробив це, зможуть одружитися саме 21 грудня.

На початку цього року представник Елтона Джона сказав, що однією з причин, з якої пара прагне узаконити свої стосунки, є фінансове питання. Новий британський закон дозволяє одностатевим парам спільно оплачувати податки — так, як це давно роблять традиційні подружжя.

За матеріалами CNN, Reuters.

«ВІА Гра» не діє?

Стало відомо, що найсексуальніші дівчата російської естради все-таки змушені шукати собі з нового року іншого продюсера. Нинішній, Костянтин Меладзе, від групи відмовився, пославшись на втому і на творчий ступор.

З чим пов'язане таке рішення, незрозуміло. Адже «ВІА Гра» продюсерам приносила не менше 1 млн. доларів на рік. Але, як виявилося, це тільки зовнішній бік медалі. За словами продюсерів, колектив просто віджив своє — немає дисципліни, часто трапляються сварки у гримерці й навіть на сцені.

Для самих учасниць ця новина була як грім серед ясного неба. Правда, кажуть, що білявка Віра Брежнєва вже збирається всерйоз зайнятися сольною кар'єрою. Також ходять чутки, що Надя Грановська після Нового року активно влаштовуватиме особисте життя. Що стане з Альбіною, поки що незрозуміло. Можна лише припустити, що вона повернеться в колектив Валерія Меладзе, в якому була бек-вокалісткою.

Тим часом у кулуарах шоу-бізнесу обговорюють три версії розпаду колективу. Відповідно до першої з них, продюсери Дмитро Костюк і Костянтин Меладзе серйозно посварилися, тому працювати разом більше не можуть. Друга версія каже, що учасниці рано чи пізно збиралися залишити групу, але продюсери їх випередили. І третя можлива причина полягає в тому, що Костянтин Меладзе не лукавить і насправді стомився.

Кортить заміж мільярдеркам

Одна з найбагатших наречених світу — 20-літня грекиня Афіна Руссель-Онассіс — вийшла заміж за 32-річного Альваро Альфонсо де Міранду, олімпійського чемпіона з верхової їзди з Бразилії. Познайомилися молодята в Академії верхової їзди в Бельгії в 2002 році. А жити збираються в двоповерховому пентхаусі площею 1000 кв. метрів і вартістю 7 млн. євро.

Скористатися ж своїм статком у 2,7 млрд. доларів грекиня зможе тільки в наступному році, коли їй виповниться 21. Вже зараз Афіна заявила, що не має наміру більше виплачувати щорічну субсидію своїм родичам. Та частину грошей обіцяє жертвувати на благодійні цілі. А поки що об'єктом доброчинності є виключно новоспечений чоловік.

Афіна також є власницею великої кількості акцій, нерухомості, коштовностей, унікальної колекції творів мистецтва та острова Скорпіос в Іонічному морі, де похований її дід Арістотель і мати Христина. Онассіси — одна з найзнаменитіших родин у Греції, відома не тільки своїм багатством, але й загадковими смертями її членів.

■ ФОТОФАКТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Уперше до України привіз свою колекцію відомий французький дизайнер Жан-Клод Житруа. Маестро — перший у світі моди дав шкірі колір і використав шкіру-стрейч. Джинси або вечірня сукня з цього матеріалу — теж його винахід.

Меблі з жіночими формами

Останній писк моди в Голландії — еротичні меблі, зроблені на подобу жіночого тіла з дверцятами-бюстом і висувними «сідницями».

Дизайн незвичайного гарнітура розробляв Маріо Філіппона. Шанувальник гарних форм жіночого тіла оспівав їх у дерев'яних шафах, сервантах і столиках. Серед його творінь — шафа з «великими грудьми» і столик на жіночих ніжках.

«Жіноча фігура, її гармонійна будова вкупі з моєю пристрастю до дерева надихнули мене на цей сексуальний дизайн», — каже Філіппона.

Сторінка підготовлена за матеріалами інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

ЦЬОГО ДНЯ

7 ГРУДНЯ

■ 1870 р. Помер композитор Михайло Вербицький, автор музики гімну «Ще не вмерла Україна».

■ 1900 р. Народилась художниця Катерина Білокур.

■ 1905 р. У Петербурзі видано тимчасові правила, які дозволяли видавати періодику та книги мовами народів імперії.

■ 1940 р. Утворено Комітет українців Канади.

■ 1975 р. Не стало американського письменника Торнтона Уайлдера.

■ 1989 р. Литва першою з радянських республік ліквідувала конституційну статтю про керівну роль партії.

Редактор номера Віталій **ЖЕЖЕРА.**

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 463

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 698

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4559

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos